

Dharmadatu

By

Martha Gogakou

www.marthagogakou.com
mathraa@gmail.com

Στον μεγάλο χορό των όντων, εκεί που οι άνθρωποι κρατιούνται χέρι-χέρι με δέντρα με ποτάμια και βουνά, ένα ανθρώπινο όν γεννιέται.

Εκεί πριν ξεκινήσει ένα όν το ταξίδι του, οι υπόλοιπες ψυχές το προικίζουν με δώρα. Το ανθρώπινο όν κάθισε στο κέντρο του κύκλου και δέχτηκε μέσα του τα δώρα. Τα δέντρα του δώσανε τις ρίζες τους. Τα ποτάμια την ορμή τους. Η γη την αγκαλιά της. Η φωτιά τη θερμότητα της. Τα ζώα το ένστικτο τους για τους δύσκολους καιρούς. Ο αέρας την πνοή του. Και ο αιθέρας την σύνδεση με το όλο για να μην νιώσει ποτε αποκομμένο και μόνο. Το μάτι του έδωσε τη γνώση. Και οι άνθρωποι το λόγο.

Τα δέχτηκε όλα η ψυχή, τα ρούφηξε και πήρε σχήμα. Ο κύκλος έσπασε και το όν έμεινε μόνο του μέρες πολλές, μέχρι να διαμορφωθεί και να πάρει την τελική του μορφή.

Κουλουριάστηκε, συσπειρώθηκε, απλώθηκε, μαζεύτηκε, μέχρι που έγινε τόσο μικρό που χώραγε παντού. Τόσο μεγάλο που δεν χορούσε πουθενά.

Τα σύμπαντα και οι πλανήτες, το ηλιακό μας σύστημα χώρεσε μέσα του. Ήρθε η μέρα που το ματι είπε

MATI

Τώρα είσαι έτομος

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΟΝ

Δεν είμαι έτοιμος. Φοβάμαι.

MATI

Έχεις όλα τα εφόδια να ξεκινήσεις το ταξίδι σου. Τα δέντρα σου δώσανε τις ρίζες τους. Τα ποτάμια την ορμή τους. Η γη την αγκαλιά της. Η φωτιά τη θερμότητα της. Τα ζώα το ένστικτό τους για τους δύσκολους καιρούς. Το μάτι σου έδωσε τη γνώση. Και οι άνθρωποι το λόγο.....

Μα να θυμάσαι, είναι όλα μέσα σου. Μην ψάξεις αλλού να τα βρεις. Να θυμάσαι ποιος είσαι. Από που ξεκίνησες.

Τι περιμένεις; Ξεκίνα.

Το όν σηκώθηκε τεντώθηκε, μια δεξιά, μια αριστερά και πέρασε το κατώφλι του άλλου κόσμου γεμάτο περιέργια. Το όν έγινε ποτάμι, χείμαρος. Ταξίδεψε μέσα στην μάνα στον πατέρα του. Έγινε το ίδιο η ένωση του άντρα και της γυναίκας. Και όταν άνοιξε τα μάτια του στον νέο κόσμο, ο φόβος που ένιωθε έγινε εντυπωσιασμός. Και ο εντυπωσιασμός ανάγκη για εξερεύνηση.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΟΝ

Είναι όμορφα

(ψιθύρισε)

Μπορούσε πια να αγγίξει το σώμα με τα χέρια του. Μπορούσε να αγγίξει τον κόσμο με τα χέρια του. Μα δεν μπορούσε πια να δει μέσα του. Και είπε

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΟΝ

Είμαι μόνος;

Δεν πήρε απάντηση και έκλαψε. Έκλαψε πολύ. Προσπάθησε να μην ξεχάσει όλα όσα ήταν. Το είχε υποσχεθεί. Και έκλαψε. Έκλαψε πολύ. Όμως η αρχή του νήματος ήταν μακριά και δεν φαινόταν πια η αφετηρία του. Και αποκόπηκε. Το νήμα έσπασε. Ή έτσι νόμισε. Και ξέχασε.

Και είπε

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΟΝ

Ποιος είμαι; Και απο που ξεκίνησα;

Του είπανε θα είσαι γυναίκα από εδώ και μπρός. Θα έχεις φύλο θηλυκό και μακριά μαλλιά.

Και φώναξε

ΚΟΡΙΤΣΙ

Είμαι μόνη;

Μόνη, μόνη, μόνη. Επανέλαβε η ηχώ της. Και ένιωσε αποκομμένη και μόνη. Ωσπου μια μέρα συναντησε το δέντρο.

Το δέντρο είπε

ΔΕΝΤΡΟ

Έχω μεγάλη ανάγκη κάποιος να σκαρφαλώσει στα κλαδιά μου. Έλα κορίτσι, σκαρφάλωσε και παίξε στα κλαδιά μου.

ΚΟΡΙΤΣΙ

Νιώθω αδύναμη...

ΔΕΝΤΡΟ

Οι ρίζες είναι η δύναμη μου. Έλα κορίτσι πάρε τις ρίζες μου και νιώσε δυνατή.

Το κορίτσι μάζεψε τις ρίζες του και έφτιαξε ένα καρυδότσουφλο τόσο μεγάλο που τη χωρούσε μέσα του. Και ένιωσε δυνατή και ασφαλής. Έπειτα έσυρε το καρυδότσουφλο ως το ποτάμι, το έκανε βάρκα και ακολούθησε τη ροή του ποταμού.

ΚΟΡΙΤΣΙ

Ξέρεις ποια είμαι;

Ρώτησε το ποτάμι.

ΠΟΤΑΜΙ

Δεν ξέρω ποια είσαι εσύ, αλλά ξερω

σίγουρα ποιος είμαι εγώ. Εγώ έχω μέσα μου ορμή και κατανόηση. Αλλάζω σχήμα εμπεριέχομαι σε κάθε τι που βλέπεις. Ξεκινάω απ τα ψηλά βουνά και καταλήγω να γίνω ένα με τις θάλασσες. Το ταξίδι μου είναι μακρύ. Γνωρίζω τα πάντα. Τα μεταφέρω μέσα μου και αυτά με μεταφέρουν μέσα τους και μέσα σου. Τόσα που είδα ξέρω πια πως να έχω κατανόηση. Πιες απο μέσα μου κορίτσι και παρε κατανόηση.

Και το κορίτσι έσκυψε και ήπιε αχόρταγα νερό και ξεδίψασε. Ωσπου την επισκέφθηκε η φάλαινα.

Και το κορίτσι ρώτησε

ΚΟΡΙΤΣΙ

Ξέρεις ποια είμαι;

ΦΑΛΑΙΝΑ

Δεν ξέρω ποια είσαι εσύ αλλά ξέρω κάποιον που μπορεί να ξέρει. Κλείσε τα μάτια σου και ακολούθησε με. Θα σε οδηγήσω εκεί.

Το κορίτσι έκλεισε τα μάτια του και ακολούθησε τη φάλαινα στον σκοτεινό βυθό. Και όταν τα άνοιξε, είχανε φτάσει στη γραμμή αυτή που ο ήλιος ακουμπάει τη θάλασσα. Εκει που η φωτιά και το νερό γίνονται ένα. Και τα δύο αντίθετα αυτού του κόσμου εξομαλύνουν τις γωνίες τους.

ΦΑΛΑΙΝΑ

Φτάσαμε!

Έδω είναι το τέλος του κόσμου.

Το κορίτσι γύρισε και κοίταξε τον ήλιο κατάματα. Κι εκείνος είπε

ΗΛΙΟΣ

Κορίτσι, εγώ είμαι η γνώση και η σοφία αυτού του κόσμου. Δεν έχω μάθει να μιλώ με λόγια. Κλείσε τα μάτια σου και άσε το φως να μπει μέσα σου. Να ταξιδέψει. Να σου θυμίσει όσα ήξερες και ξέχασες.

Ήμουν εκεί όταν γεννήθηκες, τώρα θυμάσαι; Σου έδωσα τα δώρα μου. Ο αιθέρας σου έδωσε τη σύνδεση. Άνοιξ'τα μάτια σου και δες.

Τώρα είσαι έτοιμη.

Και το κορίτσι άνοιξε τα μάτια του και είπε

ΚΟΡΙΤΣΙ

Τι ομορφιά! Τα πόδια μου είναι οι ρίζες δεντρων και ενώνονται με τα

ποτάμια. Η θάλασσα κυλάει μέσα μου.
Και η γη είναι η προέκταση μου.

Βλέπω απ'τα μάτια σου φωτιά σαν να
είμαι εσύ. Το σώμα μου καίει και το
σώμα μου παγώνει.

Τώρα το βλέπω είμαι εσύ.

Και εσύ είσαι όλα.

Και έγινε η ίδια το ποτάμι, το δέντρο, η φωτιά και το νερό.
Και έκρυψε μέσα της τη γνώση και τη σοφία αυτού του κόσμου. Τη
μεταφέρει με τη μουσική του ανέμου και με τον ήχο των
κυμμάτων.

Σσσςς.....

Ησυχία

Κάνε ησυχία

Κ άκου

Τον εαυτό σου να μιλά

Μεσα απ'τα κύματα

και τη φωτιά.

Τμήμα Τεχνών Ήχου και Εικόνας

Ιόνιο Πανεπιστήμιο

DHARMADHATU

Διπλωματική Εργασία

Γωγάκου Μάρθα

Supervisor : Άγγελος Φλώρος

Κέρκυρα, Ιούλιος 2020

Περιεχόμενα

Πρόλογος	3
Κεντρική ιδέα	4
Κάρμα και Μνήμη	7
Εννοιολογικό πλαίσιο	12
Συγγένια χρωμάτων με μια τοπογραφία.....	14
Σχέση παρατηρητή και αντικείμενου παρατήρησης.....	18
Ένταση, Κίνηση, Ρυθμός	19
Περιγραφή του σεναρίου	24
Ερμηνεία του τίτλου	24
Το ταξίδι του Έρωτα	26
Αναχώρηση ή Το πέρασμα του πρώτου κατωφλιού.....	29
Η Μεταμόρφωση.....	31
Η μύηση	33
Η συνάντηση με την θεότητα (ήλιο).....	35
Η Αναγέννηση.....	38
Συναφή έργα.....	39
Akiko Nakayama	39
Thomas Blanchard	41
Χάρτες google maps- Τοπογραφία.....	42
Τεχνική περιγραφή της ιδέας	45
Τα πρώτα πειράματα.....	45
Εξοπλισμός	46
Προσθήκη άλλων υλικών.....	49
Συμπεράσματα.....	51
Μελλοντική εξέλιξη του project.....	51
Μουσική	51
Θετικές εντυπώσεις.....	52
Επίλογος	54
Σημειώσεις.....	55

Πρόλογος

Ο άνθρωπος που έχει το μέγεθος του αντίχειρα κατοικεί μέσα στον κορμί. Εκείνος είναι ο ρυθμιστής του χρόνου, εκείνος είναι αληθινά ο Εαυτός.

Ο άνθρωπος που έχει το μέγεθος του αντίχειρα είναι σαν φλόγα λαμπερή. Είναι ο κύριος του χρόνου. Υπάρχει σήμερα και ίδιος θα υπάρχει αύριο.

Εκείνος αληθινά είναι ο Εαυτός.

Ότι υπάρχει εδώ, υπάρχει εκεί. Ότι υπήρχε εκεί είναι ομοίως εδώ. Όποιος κοιτάει σαν να υπάρχει εδώ διαφορά ρέει από θάνατο σε θάνατο.

Ο άνθρωπος που έχει το μέγεθος του αντίχειρα είναι το μάτι σε ολόκληρο τον κόσμο, ο αέρας διάχυτος στον χώρο, ζει στην αλήθεια και στον αιθέρα, εκδηλώνεται στα νερά, στη γη, στην ευταζία, στα βουνά, είναι αληθινός και μέγας.

Αυτός ο προσωπικός Εαυτός στον άνθρωπο είναι το Πνεύμα Απόλυτο.

Ο απόλυτος Εαυτός του Σύμπαντος.

Βλέπει τον εαυτό του να είναι ένας και ίδιος μέσα σε κάθε άλλο πλάσμα και βλέπει όλα τα πλάσματα να είναι ο ίδιος και ένας εαυτός.¹

¹ Γκουρού Παντμασαμπάβα, Η Θιβετανική Βίβλος της Μεγάλης Απελευθέρωσης, 2^η έκδοση, Πνευματικός Ήλιος, Αθήνα 2017, σελ.32.

Α.

Κεντρική ιδέα

Το συγκεκριμένο πόνημα είναι αποτέλεσμα πνευματικών αναζητήσεων και φιλοσοφικών ερωτημάτων γύρω από την ανθρώπινη φύση και την ψυχή του ανθρώπου, την προέλευση της και τον προορισμό της στη ζωή.

Τα ερωτήματα ποιος είμαι; Ποιος είναι ο δρόμος μου σε αυτή τη ζωή; Τι πρέπει να καταλάβω από αυτό το ταξίδι; Ο θάνατος σηματοδοτεί το τέλος ή την αφετηρία για το επόμενο ταξίδι; αποτελούν τις θεμελιώδεις ανησυχίες του ανθρώπινου είδους και απαντώνται από την απαρχή του κόσμου. Πολλές φορές είναι η κινητήριος δύναμη, το εφαλτήριο για να ξεκινήσει ο άνθρωπος την δική του προσωπική και φιλοσοφική αναζήτηση.

Έχει γραφτεί πλήθος φιλοσοφικών και θρησκευτικών συγγραμμάτων γύρω από τις έννοιες της προσωπικής αναζήτησης, της αναζήτησης δηλαδή του Εαυτού, τόσο στον δυτικό κόσμο όσο και σε ανατολικές φιλοσοφίες όπου στις τελευταίες, απώτερος σκοπός της εξέλιξη του ανθρώπου είναι η θέωση, το τέλος δηλαδή του κάρμα των μετενσαρκώσεων του.

Η εύρεση της αλήθειας για τη φύση του ανθρώπου και της συγγένεια της φύσης του με το Θείο, η γνώση πάνω στα μυστήρια του ορατού και αόρατου κόσμου που μας περιβάλλει αποτελεί το έσχατο δώρο του αναζητητή στο ταξίδι της προσωπικής αυτογνωσίας.

Η αναζήτηση του έσχατου αυτού δώρου αποτελεί «το αντικείμενο πολλών πρωτόγονων μύθων, το οποίο στο βάθος των αιώνων έχει πάρει ποικίλες μορφές: είναι το νέκταρ των ολύμπιων θεών, το ιερό δισκοπότηρο του Χριστιανισμού, η φωτιά που φέρει στους θνητούς ο Προμηθέας²».

Ο μεγαλύτερος μύθος της αναζήτησης του ελζίριου της αθανασίας της ψυχής στην προβιβλική παράδοση της Μεσοποταμίας είναι το έπος του βασιλιά Γκιλγκαμές, ο οποίος έβαλε ως σκοπό

² Ζόζεφ Κάμπελ, Ο ήρωας με τα χίλια πρόσωπα, επ. Χριστίνα Μιχαλίτση, μτφ. Θεόδωρος Σιαφαρίκας, Ιάμβλιχος, Αθήνα. [=The hero with a thousand faces, Bolligen Foundation Inc., New York 1949], σελ.73.

του να ανακαλύψει το κάρδαμο της αθανασίας, το φυτό «που δεν μεγαλώνει ποτέ³». Κατά τη διάρκεια της αναζήτησης, συναντά την Σιντούρι- Σαμπίτου, μια εκδήλωση της θεάς Ιστάρ που τον συμβουλεύει:

Ποτέ δεν πρόκειται να βρεις τη ζωή που ζητάς.

Όταν οι θεοί δημιούργησαν τον άνθρωπο του έδωσαν για μοίρα του τον θάνατο.

Ενώ την ζωή την κράτησαν μόνο για τον εαυτό τους.

Όσο για σένα γιόμησε την κοιλιά σου ευχάριστα.

Μέρα και νύχτα, νύχτα και μέρα, χόρευε και απόλαυσε

Φάε πίνε και γλέντησε.

Φόρεσε καινούρια ρούχα, Πλύνε το σώμα σου στο νερό.

Αγάπα το παιδάκι που κρατάς στο χέρι σου

Και κάνε τη γυναίκα σου στην αγκαλιά σου ευτυχισμένη.

Γιατί και αυτό είναι στην μοίρα των ανθρώπων.⁴

Η επιμονή όμως του Γκιλγκαμές την εντυπωσίασε και εκείνη του επέτρεψε να συνεχίσει το ταξίδι του, δίνοντάς του συμβουλές για τους κινδύνους που θα συναντούσε.

Η αναζήτηση του Εαυτού, αποτέλεσε και για μένα την αφετηρία για το δικό μου ταξίδι αυτογνωσίας και κατά προέκταση το ταξίδι της ηρωίδας μου στην αναζήτηση της προσωπικής της ταυτότητας και την εύρεση της θέσης της στον κόσμο.

³ Μπρούνο Μάισερ, Ένα αρχαιοβαβυλωνιακό απόσπασμα του Έπους του Γκιλγκαμές, Μηνύματα της Προασιατικής Κοινωνίας, VII, 1; Berlin, 1902, σελ.27

⁴ Μπρούνο Μάισερ, Ένα αρχαιοβαβυλωνιακό απόσπασμα του Έπους του Γκιλγκαμές, Μηνύματα της Προασιατικής Κοινωνίας, VII, 1; Berlin, 1902, σελ.28

Η ηρωίδα θα πρέπει να περάσει από συγκεκριμένα στάδια, να συναντήσει συμβολικές μορφές που θα την καθοδηγήσουν ώστε να ολοκληρώσει τον κύκλο του ταξιδιού της προς την αναζήτηση της αλήθειας: θα αποκτήσει «τη γνώση πως ότι έψαχνε υπήρχε ήδη μέσα της και δεν μένει παρά να θυμηθεί αυτά που ήδη ξέρει.»⁵

Εικόνα 1: Η πινακίδα με την ιστορία του Κατακλυσμού από το Έπος του Γκιλγκαμές στην ακκαδική γλώσσα

⁵ Οδυσσέας Χατζόπουλος, Ερμής Τρισμέγιστος, Άπαντα, Τόμος Πρώτος, επ. Χατζοπούλου Αθηνά, μτφ. Φιλολογική Ομάδα Κάκτου, Κάκτος, Αθήνα 2001, σελ.84.

Κάρμα και Μνήμη

Σύμφωνα με τη βουδιστική προσέγγιση της ζωής, κάθε άνθρωπος για να φτάσει στην θέωση θα περάσει μέσα από έναν κύκλο μετενσαρκώσεωνⁱ. Αυτό ορίζει ο Νόμος της Ηθικής Αιτιότητας, ή αλλιώς το Κάρμαⁱⁱ.

Η ανθρώπινη ψυχή, θα πρέπει να περάσει από διάφορα στάδια μετενσάρκωσης καθένα από τα οποία την οδηγεί σε ένα ανώτερο επίπεδο πνευματικής συνειδητότητας, ακολουθώντας τον νόμο του κάρμα έως ότου «απελευθερωθεί από τα δεσμά του νόμου φτάνοντας σε ένα ανώτερο πνευματικό επίπεδο από το οποίο δεν θα χρειαστεί να μετενσαρκωθεί ξανά^δ».

Έτσι μέσα από την αντίληψη και τη γνώση του νόμου του κάρμα, γεγονότα και καταστάσεις στην ζωή ενός ανθρώπου που φαίνονταν ανούσια, αδικα ή κενά νοήματος, αποκτούν λογική και εξηγούνται υπό το πρίσμα αυτής της ανάγνωσης.

Μόνο η γνώση των συνεχών επαναγεννήσεων της μίας και ίδιας ψυχής, σε όλη τη διάρκεια του κύκλου της ζωής και η διαβεβαίωση ότι οι ίδιες ψυχές θα πρέπει να περάσουν μέσα από τον Κύκλο της μετενσάρκωσης, «αμειβόμενες ή τιμωρούμενες με μια επαναγέννηση για τις ταλαιπωρίες που υπέμειναν ή για τα εγκλήματα που διέπραξαν στην προηγούμενη ζωή μπορεί να εξηγήσει το μυστηριώδες πρόβλημα του Καλού και του Κακού και να συμβιβάσει τον άνθρωπο με τη φοβερή αδικία της ζωής⁷».

Ωστόσο η γνώση αυτή δεν γίνεται άμεσα αντιληπτή από τον άνθρωπο γιατί δεν είναι συνειδητή ούτε και αποτελεί κάποιο από τα βιώματά του ώστε να μπορέσει να το ανακαλέσει, να το φέρει στο φως και να το επεξεργαστεί.

Ο άνθρωπος, με το που γίνει η σύλληψη του στον κόσμο, η γνώση που κατείχε από τις προηγούμενες ζωές του, τα βιώματα και οι εμπειρίες του, χάνονται, δεν τα θυμάται πια. Ωστόσο ένα μικρό κομμάτι της προγενεστερης γνώσης του, παραμένει ως δόνηση ή ως πληροφορία καταχωρημένη στα βάθη του ασυνείδητου.

⁶ Οδυσσέας Χατζόπουλος, Ερμής Τρισμέγιστος, Άπαντα, Τόμος Πρώτος, επ. Χατζοπούλου Αθηνά, μτφ. Φιλολογική Ομάδα Κάκτου, Κάκτος, Αθήνα 2001, σελ.14.

⁷ Οδυσσέας Χατζόπουλος, Ερμής Τρισμέγιστος, Άπαντα, Τόμος Πρώτος, επ. Χατζοπούλου Αθηνά, μτφ. Φιλολογική Ομάδα Κάκτου, Κάκτος, Αθήνα 2001, σελ.14.

Σύμφωνα με τον με τον Ελβετό γιατρό και ψυχολόγο, Καρλ Γκούσταβ Γιούνγκ (1875 - 1961), ο οποίος διατύπωσε την θεωρία του Συλλογικού Ασυνείδητουⁱⁱⁱ, οι διάφορες ανθρώπινες εμπειρίες, έχουν κατά κάποιον τρόπο κωδικοποιηθεί γενετικά και μεταδίδονται στις διαδοχικές γενεές. «Γεννημένες στην προλογική σκέψη, οι αρχέγονες αυτές εικόνες-πρότυπα-καταστάσεις, αποτελούν τα αρχέτυπα⁸».

Εικόνα 2: Το αρχέτυπο του ανδρόγυνου που εμπεριέχεται μέσα σε κάθε άνθρωπο σύμφωνα με τον ψυχολόγο Carl Gustav Jung.

⁸ Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [=L' homme et ses symbols, Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ.142-143.

Είναι δηλαδή συμβολικές μορφές που χρησιμοποιεί το υποσυνείδητο για να μας φανερώσει και να αποκαλύψει στη συνειδητότητα καταστάσεις και βιώματα του παρελθόντος στα οποία ο άνθρωπος δεν έχει συνειδητή πρόσβαση στην τωρινή του ζωή. Τα σύμβολα αυτά αποτελούν «στοιχεία της πρωτόγονης ψυχής, και παραμένουν αναλλοίωτα στο χρόνο για αυτό και αναβιώνουν σε πλήθος μύθων και διηγήσεων των πρωτόγονων λαών⁹».

Άνθρωποι που έχουν φτάσει σε ανώτερα πνευματικά επίπεδα ισχυρίζονται πως μπορούν και αποκτούν πρόσβαση στις εμπειρίες προηγούμενων ζωών τους και μπορούν να εντοπίσουν τα αποτυπώματα τους στην τωρινή ύπαρξή τους. «Η γνώση της διαδρομής που ακολούθησε η ψυχή μέχρι την τωρινή ενσάρκωση της, υπάρχει μέσα μας και έχει αφήσει τα αποτυπώματα της στην ψυχή, όπως, το πέρασμα του νερού σε έναν βράχο¹⁰».

Εικόνα 3: Όλα στη φύση είναι αποτυπώματα δυνάμεων που τα δημιούργησαν.

⁹Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [=L' homme et ses symbols, Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ.143.

¹⁰ Γκουρού Παντμασαμπάβα, Η Οιβετανική Βίβλος της Μεγάλης Απελευθέρωσης, 2^η έκδοση, Πνευματικός Ήλιος, Αθήνα 2017, σελ.7.

Τα αποτυπώματα αυτά, μαρτυρούν το μονοπάτι που διάβηκε η ψυχή για να φτάσει ως εδώ, στο συγκεκριμένο τόπο και χρόνο την δεδομένη χρονική στιγμή. Όταν μπορούν με κάποιον τρόπο να ανιχνεύονται, οδηγούν την ψυχή πιο κοντά στον τελικό της σκοπό, την αποδοχή και την αυτογνωσία.

Για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο, θα πρέπει η ψυχή να βρεί τον τρόπο να αποκοπεί από τις αισθήσεις, να πάψει να ζει στην *maya*^{iv}, τον κόσμο δηλαδή των αισθήσεων, της ψευδαπάτης.

Τότε είναι ικανή να αντιληφθεί ότι «ενώ η ροή της Απόλυτης Συνείδησης είναι ίδια σε όλο το σύμπαν και όλο το σύμπαν είναι ένα, οι αισθήσεις την αντιλαμβάνονται σαν διαφορετικές ροές που ενσαρκώνονται σε διαφορετικές υπάρξεις¹¹».

Όπως ο αέρας παρ' ότι ενιαίος εκδηλώνεται στον κόσμο παίρνοντας το ένα ή το άλλο σχήμα με διαφορετική μορφή, έτσι «ο Εαυτός σε όλα τα πλάσματα παρ' ότι ενιαίος παίρνει διαφορετικές μορφές αλλά παραμένει έξω από αυτές¹²».

Για τον Κινέζικο Ταοϊσμό, «η αρχή του εκδηλωμένου Κόσμου ξεκινά από ένα ανεκδήλωτο δυναμικό κενό, το Τάο από όπου προήλθε το Ένα, που είναι μια κατάσταση πλήρους ενότητας. Το Ένα μόλις κινήθηκε προς εκδήλωση διαχωρίστηκε σε δύο, συμπληρωματικά αντίθετα το Γιανγκ και το Γιν¹³». Οι συνεχείς αλληλεπιδράσεις του Γιν και του Γιανγκ, «προξένησαν τη ροή του Τσι μεταξύ τους, που συμβάλλει στο διαρκή μετασχηματισμό μεταξύ της συμπυκνωμένης υλικής και αραιής ενεργειακής φύσης των πραγμάτων¹⁴».

Οι πρώτοι μετασχηματισμοί του Γιν και του Γιανγκ «δημιούργησαν τα πέντε στοιχεία: ξύλο, φωτιά, μέταλλο, νερό και χώμα. Από αυτά τα πέντε στοιχεία δημιουργήθηκαν κατόπιν τα “δέκα χιλιάδες πράγματα”, δηλαδή όλο το εκδηλωμένο σύμπαν, με τα αντικείμενα, τους κατοίκους και τα φαινόμενα του Κόσμου, συμπεριλαμβανομένων των ανθρώπινων όντων που δεν θεωρούνται

¹¹ Γκουρού Παντμασαμπάβα, Η Οιβετανική Βίβλος της Μεγάλης Απελευθέρωσης, 2^η έκδοση, Πνευματικός Ήλιος, Αθήνα 2017, σελ.10.

¹² Γκουρού Παντμασαμπάβα, Η Οιβετανική Βίβλος της Μεγάλης Απελευθέρωσης, 2^η έκδοση, Πνευματικός Ήλιος, Αθήνα 2017, σελ.10.

¹³ <https://www.kosmos-zine.gr/index.php/thematikes-enotites/anatoliki-esoteriki-paradosi/405-i-magia-stin-anatoliki-filosofia>[04/07/2020]

¹⁴ <https://www.kosmos-zine.gr/index.php/thematikes-enotites/anatoliki-esoteriki-paradosi/405-i-magia-stin-anatoliki-filosofia>[04/07/2020]

ξεχωριστά από τον υπόλοιπο Κόσμο, αλλά ως μια ενιαία εκδήλωση του πρωταρχικού Τάο¹⁵». Κατά τον Ταοϊσμό, η εξατομίκευση, δηλαδή το γεγονός ότι είμαστε ξεχωριστά άτομα που καθένα διαμορφώνει ένα διαφορετικό εγώ ως συνείδηση, περιορίζει τη δυνατότητα να αναγνωρίσουμε αυτή την ενότητα με αποτέλεσμα να θεωρούμε τον Κόσμο κατακερματισμένο και τον εαυτό ξεχωριστό κι αποκομμένο από το όλον.

Σε όλο αυτό θεμελιώνεται η πλάνη ως εσφαλμένη αντίληψη για τον Κόσμο και απώλεια της αλήθειας. Θεωρούσαν όμως ότι είναι δυνατό, με την κατάλληλη πνευματική εκπαίδευση να ξεπεραστούν οι περιορισμοί της συνείδησης, να ξεκαθαρίσει η αντίληψη, ώστε να δούμε βαθύτερα, πίσω από όλα τα ξεχωριστά πράγματα την μία αδιαίρετη, ενιαία ολότητα, και να αντιληφθούμε βιωματικά την Κοσμική Ενότητα. Έτσι, προτάθηκε η μετατόπιση της συνείδησης από το εγώ στο όλον ως μια τεχνική για να μετέχει κάθε ένας στην αντίληψη της κοσμικής ενότητας που είναι η αλήθεια.

Εικόνα 4: Tao Te Ching

¹⁵ <https://www.kosmos-zine.gr/index.php/thematikes-enotites/anatoliki-esoteriki-paradosi/405-i-magia-stin-anatoliki-filosofia>[04/07/2020]

Εννοιολογικό πλαίσιο

Ο κόσμος όπως και ο άνθρωπος υπάρχουν διαμέσου τριών καταστάσεων συνειδητότητας: «την πνευματική, την νοητική και την φυσική ή αλλιώς το πνεύμα, τον νου και το σώμα. Από τις τρεις καταστάσεις, η ανώτερη είναι η πνευματική και αν και απ' αυτήν αντλείται η ζωή, δεν υπόκειται στον νόμο του κάρμα¹⁶».

Αυτό συμβαίνει γιατί η πνευματική κατάσταση συνειδητότητας, «δεν βρίσκεται μέσα στη δράση, αλλά έξω από αυτήν¹⁷». Για την ακρίβεια ο ρόλος της είναι η παρατήρηση της δράσης. Το «νοητικό και φυσικό τμήμα της ζωής είναι αυτό που υπόκειται στο Κάρμα, επειδή αυτό δρα¹⁸» σε αντίθεση με την πνευματική συνειδητότητα που ο ρόλος της είναι η παρατήρηση της δράσης και η καταγραφή των αποτελεσμάτων της.

Όλο το έργο μοιάζει να είναι δομημένο πάνω σε αυτήν την αντίληψη. Από την αρχή μέχρι το τέλος, το έργο διέπεται από την δυνατότητα του ανθρώπου να ίπταται και να βλέπει τον κόσμο σε κάτοψη από ψηλά.

Είναι λες και η πρωταγωνίστρια έχει βγει από το σώμα της, το πνεύμα της βρίσκεται πάνω σε κάποιο ψηλό βουνό, και παρατηρεί από ψηλά τον εαυτό της να συνομιλεί, να κινείται, να αναπνέει.

Αυτή η απομάκρυνση από τον κόσμο και η θέαση του κόσμου από ψηλά και όχι προοπτικά, ήτανε θεμιτή και όχι τυχαία. Ο θεατής καλείται να βγει για λίγο έξω από το σώμα του, να πετάξει και να παρατηρήσει από ψηλά τον εαυτό του έτσι ώστε να αποκτήσει μια πνευματική αντίληψη της ιστορίας που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια του.

¹⁶ Μιχάλης Φιλίνης, Τα φιλοσοφικά κείμενα της Γιόγκα, επ. Ειρήνη Σδράκα, μτφ. Μιχάλης Φιλίνης, Ghyta, 2011, σελ.12.

¹⁷ Μιχάλης Φιλίνης, Τα φιλοσοφικά κείμενα της Γιόγκα, επ. Ειρήνη Σδράκα, μτφ. Μιχάλης Φιλίνης, Ghyta, 2011, σελ.12.

¹⁸ Μιχάλης Φιλίνης, Τα φιλοσοφικά κείμενα της Γιόγκα, επ. Ειρήνη Σδράκα, μτφ. Μιχάλης Φιλίνης, Ghyta, 2011, σελ.12.

Ο ρόλος μου ως αφηγητής ακολουθεί την ίδια λογική. Είναι η αφήγηση μου, η αφήγηση ενός τρίτου από ψηλά, που αντιλαμβάνομενος τον κόσμο μέσω της πνευματικής συνειδησιακής κατάστασης, δεν δρα, δεν συμπάσχει, δεν πονά, έχει τον ρόλο του παρατηρητή και είναι μέσω της παρατήρησης που αφουγκράζεται, δημιουργεί, διηγείται.

Ψάχνω να βρω μορφές, δομές και μοτίβα στον κόσμο, στην σύνθεση ακόμα και στην ψυχή του κοριτσιού.

Τα μοτίβα ομοιάζουν με τα μοτίβα του εξωτερικού κόσμου, οι συνθέσεις που δημιουργούνται πάνω στην ακουαρέλα, μοιάζει να επαναλαμβάνουν βασικά γεωμετρικά μοτίβα του μακρόκοσμου και ενίοτε του μικρόκοσμου.

Εικόνα 5: Στέλεχος καρυδιάς στο μικροσκόπιο.

Συγγένια χρωμάτων με μια τοπιογραφία

*Μακάρι να μπορούσες ν'αποκτήσεις φτερά και να πετάξεις στον αέρα
κι υψωμένος ανάμεσα απ'τη γη κι απ τον ουρανό να δεις το στερεό της γης,
το ρευστό της θάλασσας, τα ρεύματα των ποταμών, το ελεύθερο του αέρα,
την οξύτητα της φωτιάς, την τροχιά των άστρων, την ταχύτητα του ουρανού,
την περιφορά γύρω απ'τον εαυτό τους.*

*Γιατί το ένα και το σύνολο συγγενεύουν μεταξύ τους
καθώς και η διαπίστωση ότι, τα πάντα ενυπάρχουν στο ένα,
συγγενεύει με την διαπίστωση ότι,
τα πάντα είναι ένα.*

*Γιατί είναι με τέτοιον τρόπο συνδεδεμένο το ένα με το άλλο,
ώστε είναι αδύνατον να χωριστούν¹⁹.*

Στη φύση συναντάμε μια συσσώρευση σημείων πάντα απαραίτητη και οργανική. «Αυτές οι φυσικές μορφές που δημιουργούνται στην πραγματικότητα είναι διαστημικά μόρια. Έχουν την ίδια σχέση με το αφηρημένο σημείο όπως και με το ζωγραφικό σημείο. Μπορούμε να θεωρήσουμε όλο τον κόσμο σαν μια ολοκληρωμένη κοσμική σύνθεση φτιαγμένη από έναν ατελείωτο αριθμό αυτονομών συνθέσεων που ομοιάζουν και γειτνιάζουν ως προς τα μοτίβα και τις δομές τους αλλάζοντας συχνά μόνο την κλίμακα μέσα από την οποία τα παρατηρούμε. Και στο σύμπαν και στον μικρόκοσμο, οι ομοιότητες είναι εντυπωσιακές²⁰».

Πολλές φορές η τέχνη μιμείται τη φύση και αυτό είναι κάτι που εύκολα διαπιστώνουμε παρατηρώντας έναν ρεαλιστικό έργο τέχνης.

¹⁹Οδυσσέας Χατζόπουλος, Ερμής Τρισμέγιστος, Άπαντα, Τόμος Πρώτος, επ. Χατζοπούλου Αθηνά, μτφ. Φιλολογική Ομάδα Κάκτου, Κάκτος, Αθήνα 2001, σελ 4-5.

²⁰ Βασίλι Καντίνσκι, Σημείο-γραμμή-επίπεδο. Συμβολή στην ανάλυση των ζωγραφικών στοιχείων, μτφ. Έφη Μαλάκη- Σταθάκη, Δωδώνη, Αθήνα 1996. [=Point- Ligne- Plan], σελ.42.

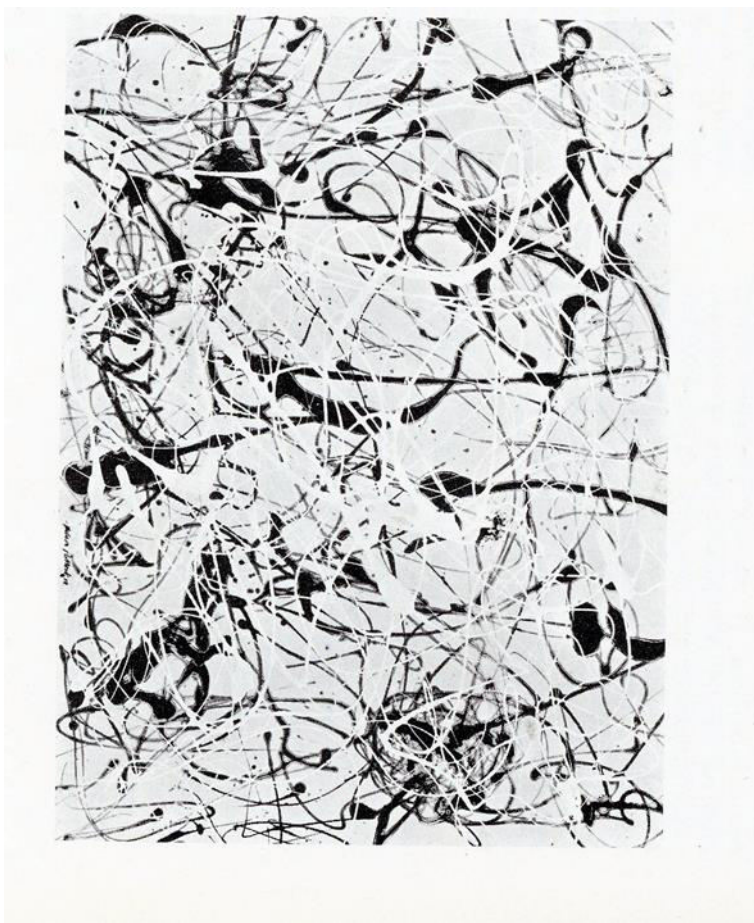
Τι συμβαίνει όμως όταν πίνακες αφηρημένης τέχνης, που δεν έχουν ως συνειδητό σκοπό την μίμηση και αναπαράσταση φυσικών φαινομένων παρουσιάζουν εκπληκτικές ομοιότητες με φυσικές δομές;

«Μοτίβα δομής μορίων και γεωμετρικές κατασκευές φτιαγμένες από ζώα αποτυπώνονται ασυνείδητα σε πολλές συνθέσεις καλλιτεχνών, με έναν αφαιρετικό τρόπο²¹». Για παράδειγμα, πίνακες της μοντέρνας ζωγραφικής όπως αυτοί του Κλέε και του Πόλλοκ αποκαλύπτουν ένα βάθος αναπάντεχο ένα κρυφό νόημα²². Πολλές φορές αποτελούν «σωστές λίγο πολύ αποδόσεις της φύσης κι έχουν μια καταπληκτική αναλογία με τη μοριακή δομή των οργανικών και ανόργανων στοιχείων της φύσης²³».

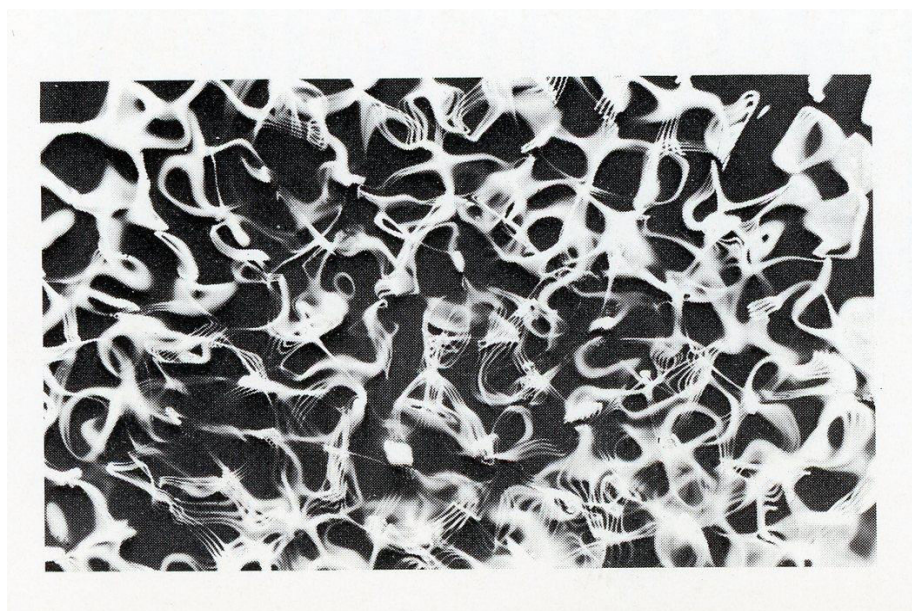
²¹ Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [=L' homme et ses symbols , Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ. 264-265.

²² Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [=L' homme et ses symbols , Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ. 264-265.

²³ Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [=L' homme et ses symbols , Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ. 264-265.

Εικόνα 6: "Αριθμός 23" Jackson Pollock

Εικόνα 7: Ένα παρόμοιο σχήμα, παλμικές κινήσεις που αποτυπώθηκαν από ηχητικούς κραδασμούς πάνω στη γλυκερίνη.

Οι αρχαίοι πρόγονοι είχαν συλλάβει αυτήν την αντιστοιχία και την επαναληψιμότητα των μοτίβων σε διαφορετική κλίμακα και την είχαν αποδώσει στον νόμο της αναλογίας. Στα ερμητικά κείμενα, η Αρχή αυτή αποτελεί ένα από τους Νόμους του Σύμπαντος και εμφανίζεται σε όλα τα επίπεδα ύπαρξης. Από τα μόρια και τις ενώσεις του μικρόκοσμου, στον κόσμο που παρατηρούμε γύρω μας με γυμνό ματί, στους αστέρες και τη δομή των πλανητών, ακόμη και στην ψυχολογία του καλλιτέχνη.

Αυτή η Αρχή εμπεριέχει την αλήθεια ότι «υπάρχει πάντα Ανταπόκριση ανάμεσα στους νόμους και τα φαινόμενα των διαφόρων επιπέδων της ύπαρξης και της ζωής. Το αρχαίο Ερμητικό αξίωμα αναπτύσσεται μ' αυτά τα λόγια "Ός άνω, ούτως κάτω, ως κάτω, ούτως άνω." και η συνηδειτοποίηση αυτής της Αρχής δίνει σε κάποιον τα μέσα για τη λύση πολλών σκοτεινών παραδόξων, και απόκρυφον μυστικών της Φύσης και της τέχνης²⁴».

Εικόνα 8: Το δέντρο της Ζωής, όπως επάνω έτσι και κάτω.

²⁴ Οδυσσέας Χατζόπουλος, Ερμής Τρισμέγιστος, Άπαντα, Τόμος Πρώτος, επ. Χατζοπούλου Αθηνά, μτφ. Φιλολογική Ομάδα Κάκτου, Κάκτος, Αθήνα 2001, σελ 13.

Έχει συμπαντική εφαρμογή και εκδηλώνεται, στα διαφορετικά πεδία του υλικού, νοητικού, και πνευματικού σύμπαντος είναι ένας Οικουμενικός Νόμος. Οι αρχαίοι Ερμητιστές θεωρούσαν αυτή την Αρχή σαν ένα από τα περισσότερα σημαντικά νοητικά εργαλεία γιατί πίστευαν πως αν θες να μάθεις τη δομή του σύμπαντος, δεν έχεις παρα να στρέψεις το βλέμμα και να κοιτάξεις μέσα σου.

Σχέση παρατηρητή και αντικείμενου παρατήρησης

«Δια της λογικής αποδεικνύουμε αλλά είναι μέσω της διαίσθησης που ανακαλύπτουμε²⁵».

Η λογική είναι εργαλείο της επιστήμης όταν η διαίσθηση είναι εργαλείο της τέχνης. «Και οι δυο αυτές επιστήμες στηρίζονται στην δημιουργία αντιληπτικών μοντέλων η επιστήμη σε μια προσπάθεια κατανόησης της φύσης και των νόμων που τη διέπουν και η τέχνη σε μια προσπάθεια αποτύπωσης συναισθημάτων και εμπειριών²⁶».

Το συγκεκριμένο πείραμα ως καλλιτεχνικό έργο, δεν στηρίχθηκε καθόλου στη λογική αλλά εξ'ολοκλήρου σχεδόν στη διαίσθηση.

Πρόκειται για μια έντονα αφαιρετική σύνθεση που παρουσιάζει ελάχιστη ή μη προφανή ομοιότητα με το κείμενο και τις καταστάσεις που αυτό αφηγείται.

Μοτίβα, δομές και σχήματα σε απόλυτη ελευθερία δημιουργούν δικές τους καταστάσεις ύπαρξης και εγώ ως γνήσιος παρατηρητής αφήνομαι να παρατηρώ το ταξίδι τους. Ομως η σχέση του παρατηρητή με το πείραμα είναι πολύ πιο περίπλοκη από ότι μια πρόχειρη πρώτη ανάγνωση μπορεί να δώσει.

²⁵ Rudolf Arnheim, Οπτική Σκέψη, επιμ.– μτφ. Ιάκωβος Ποταμιάνος, Γιώτα Βρυώνη, University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2007, σελ.159.

²⁶ Rudolf Arnheim, Οπτική Σκέψη, επιμ.– μτφ. Ιάκωβος Ποταμιάνος, Γιώτα Βρυώνη, University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2007, σελ.159.

Εκ των πραγμάτων, όταν η σύνθεση προκαλείται από τη διαίσθηση, «το αποτέλεσμα είναι πολύ αφαιρετικό και ομοιάζει με τις εικόνες που παράγονται από τον μηχανισμό της σκέψης στο ασυνήδευτο του νου²⁷».

Η διαδικασία της σκεψης λαμβάνει χώρα στη σφαίρα των εικόνων με εικόνες ιδιαίτερα αφαιρετικές, αφού το μυαλό συχνά λειτουργεί σε υψηλά επίπεδα αφαίρεσης.

Μεγάλο μέρος των εικονικών παραστάσεων συμβαίνει κάτω από το επίπεδο της συνειδητότητας. Αν και «δεν μπορούν βέβαια να είναι πιστά αντίγραφα με τις νοητικές εικόνες, ωστόσο, είναι πιθανόν να περιέχουν κάποιες από τις ιδιότητες τους²⁸».

Ένταση, Κίνηση, Ρυθμός.

Στο συγκεκριμένο έργο, τίποτα δεν είναι στατικό όπως συμβαίνει σε έναν πίνακα ζωγραφικής. Κανένα χρωματικό σημείο που δημιουργείται δεν θα παραμείνει αναλλοίωτο στο χρόνο. Με το πέρασ κάποιων δευτερολέπτων στο σημείο θα επέλθει μια κάποιου είδους μεταμόρφωση. Γιατί επάνω στη σύνθεση επενεργούν φυσικές δυνάμεις μεταμόρφωσης. Είναι η βαρύτητα, η πίεση η κίνηση που θα κάνουν τη σύνθεση να ομοιάσει με ένα ζωντανο κύτταρο. Το έργο, όπως το κύτταρο «πρωταρχικό στοιχείο της φύσης, είναι σε συνεχή και ενεργητική κίνηση όπως και τα πάντα στο σύμπαν που μας περιβάλλει²⁹».

Έτσι, η μοναδική ανάγνωση του συγκεκριμένου έργου μπορεί να γίνει μέσα από το βίντεο της ζωντανής καταγραφής των δυνάμεων αυτών που επενεργούν πάνω στα χρώματα. Σε στατική μορφή, πάνω στην επιφάνια του χαρτιού μπορούμε να δούμε τα αποτυπώματα των δυνάμεων αυτών, τις διαδρομές που ακολούθησε το χρώμα μέχρι να ξεραθεί και να πεθάνει. Μα όταν οι γραμμές αυτές εμφανιστούν, το έργο θα είναι πια νεκρό.

²⁷ Βασίλι Καντίνσκι, Σημείο-γραμμή-επίπεδο. Συμβολή στην ανάλυση των ζωγραφικών στοιχείων, μτφ. Έφη Μαλάκη- Σταθάκη, Δωδώνη, Αθήνα 1996. [=Point- Ligne- Plan], σελ. 106.

²⁸ Rudolf Arnheim, Τέχνη και Οπτική Αντίληψη. Η ψυχολογία της δημιουργικής όρασης, 3η έκδ., μτφ. Ιάκωβος Ποταμιάνος, Θεμέλιο, Αθήνα 2005. [=Art and Visual Perception. A psychology of the creative eye, University of Californian press, Berkeley 1974], σελ.161.

²⁹ Βασίλι Καντίνσκι, Σημείο-γραμμή-επίπεδο. Συμβολή στην ανάλυση των ζωγραφικών στοιχείων, μτφ. Έφη Μαλάκη- Σταθάκη, Δωδώνη, Αθήνα 1996. [=Point- Ligne- Plan], σελ. 107.

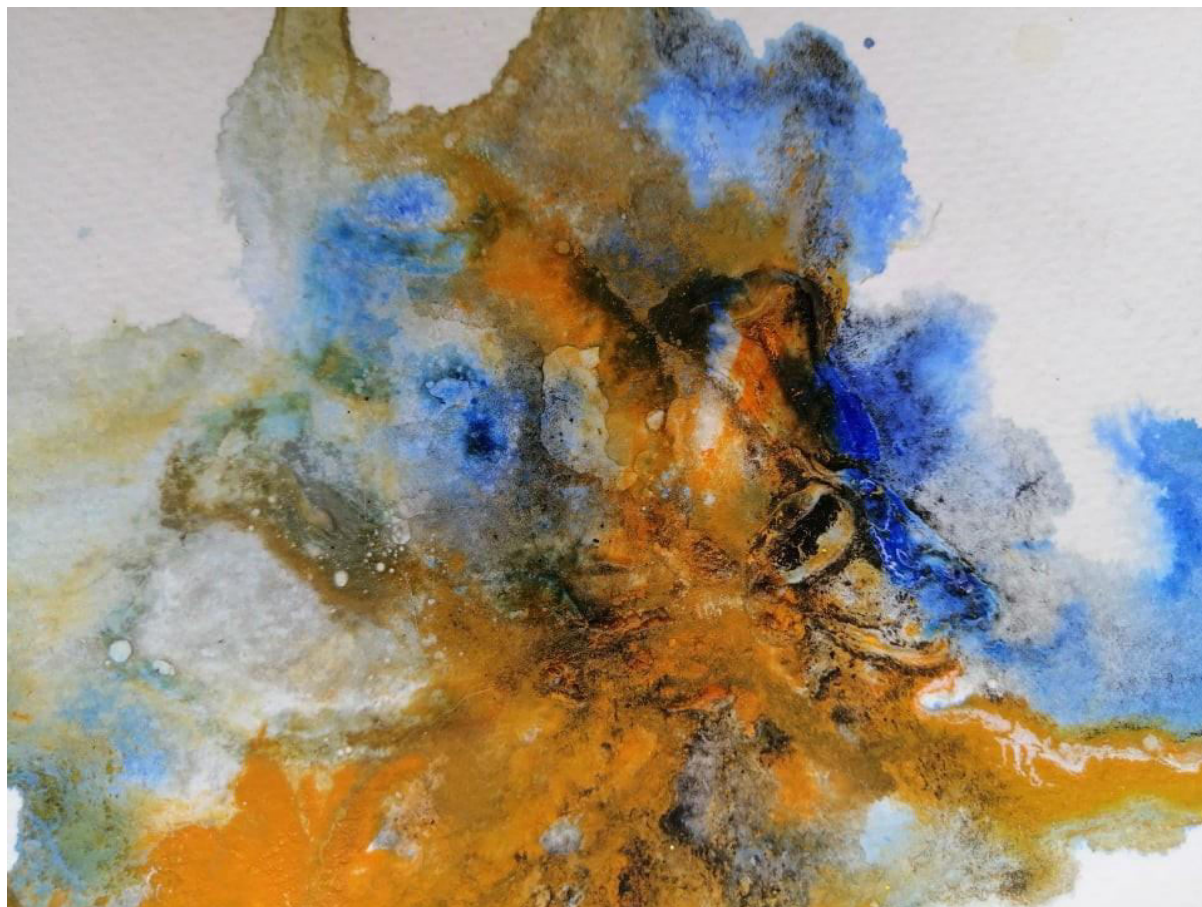
Οι δομες και τα σχηματα που δημιουργούνται αποτελουν διαταξεις δυναμεων κ όχι μια στατικη αναπαρασταση. Λειτουργουν περισσότερο ως σύμβολα και όχι ως απεικονίσεις.

Υποβάλουν δυο διαμετρικά αντίθετες θεωρήσεις του κόσμου: Οι εικόνες αιωρούνται αφ'ενός κάπου πάνω από τη σφαίρα των πραγμάτων και αφετέρου κάτω από της άυλες δυνάμεις που ζωογονούν τα πράγματα αυτά.

Ξεκινώντας τη σύνθεση από ένα απλό χρωματικό σημείο με τη προσθήκη λίγου νερού ή νέφτι εύκολα φανταζόμαστε τον προοδευτικό πολλαπλασιασμό των σημείων και πως αυτά εξαπλώνονται στο επίπεδο με την προσθήκη σημείων αυξανόμενης ανισότητας ως προς τις διαστάσεις και την ποικιλια χρωμάτων τους.

Εικόνα 9: Αποτύπωμα από την διαδικασία δημιουργίας του Βίντεο

Εικόνα 10: Αποτύπωμα από την διαδικασία δημιουργίας του Βίντεο .

Έτσι η μεγαλύτερη διαφορά που θα μπορούσαμε να εντοπίσουμε σε σχέση με μια στατική ζωγραφική απεικόνιση είναι η ένταση η κίνηση και ο ρυθμός.

«Ο ρυθμός της κίνησης των χρωμάτων είναι ένας ισχυρός συντελεστής για την αύξηση της εσωτερικής συγκίνησης και δημιουργεί μια πρωτοτυπη αρμονια κάθε φορά³⁰».

Η ίδια η φόρμα αν και είναι τελείως αφηρημένη «έχει τον εσωτερικό της ήχο, είναι ένα πνευματικό όν με ιδιότητες ταυτόσημες με τη φόρμα αυτή. Είναι ένα όν με το δικό του μόνο προσιδιάζον άρωμα³¹». Η πιο ελάχιστη ανεπαίσθητη μετατόπιση κάθε τμήματος της σύνθεσης, η κάθε κίνηση απαλή ή σκληρή την μεταβάλλει ουσιωδως. Έτσι, μια πραγματικά ακριβής

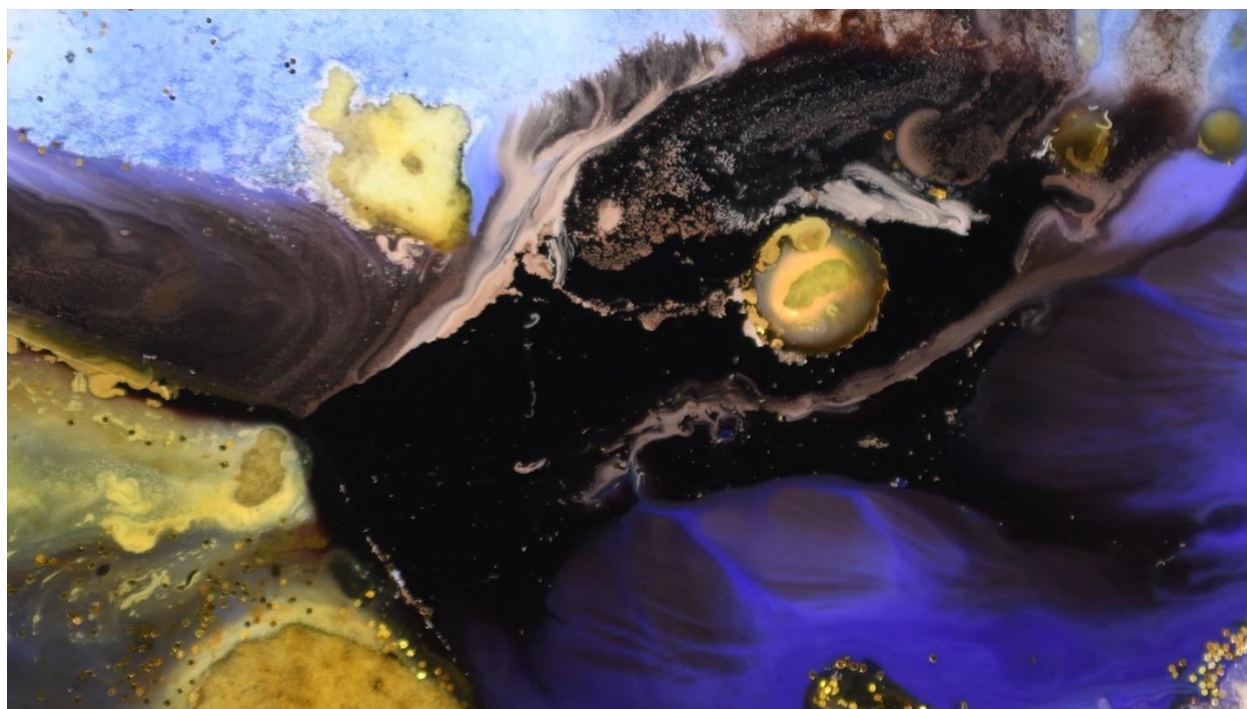
³⁰ Βασίλι Καντίνσκι, Σημείο-γραμμή-επίπεδο. Συμβολή στην ανάλυση των ζωγραφικών στοιχείων, μτφ. Έφη Μαλάκη- Σταθάκη, Δωδώνη, Αθήνα 1996. [=Point- Ligne- Plan], σελ.41.

³¹ Βασίλι Καντίνσκι, Σημείο-γραμμή-επίπεδο. Συμβολή στην ανάλυση των ζωγραφικών στοιχείων, μτφ. Έφη Μαλάκη- Σταθάκη, Δωδώνη, Αθήνα 1996. [=Point- Ligne- Plan], σελ.82.

επανάληψη της ίδιας σύνθεσης είναι εκτός δυνατοτήτων. Για αυτό και το συγκεκριμένο μέσο έκφρασης έχει μια μοναδική ιδιότητα και σημασία.

Μπορεί τα ζωγραφικά τοπία που δημιουργούνται να διαφέρουν ως προς τον χαρακτήρα, να δημιουργούν μια νέα ζωγραφική κατάσταση κάθε φορά, όμως η πηγή κάθε κατάστασης είναι η ίδια: Η ενέργεια, η δύναμη που τα δημιούργησε, είναι το κοινό τους σημείο αναφοράς.

«Η δράση μιας δύναμης εισάγει ζωή σε ένα δοσμένο υλικό και αυτή η ζωή εκφράζεται με εντάσεις. Οι εντάσεις δίνουν μια εσωτερική εκφραση στην σύνθεση³²». Και η σύνθεση στην προκειμένη περίπτωση, είναι το υπαρκτό αποτέλεσμα της δράσης των δυνάμεων που ασκήθηκαν πάνω στο υλικό, ίσως καλύτερα, είναι οι ίδιες οι δυνάμεις και όχι το αποτύπωμα τους όπως συμβαίνει σε ένα στατικό πίνακα ζωγραφικής. Τη σύνθεση αποτελούν, οι δυνάμεις που διέσχισαν και έζησαν μια διαφορετική εμπειρία κάθε φορά, πάνω στο ίδιο υλικό.

Εικόνα 11: Η δράση δυνάμεων πάνω στο υλικό. Στιγμιότυπο του Βίντεο.

³² Καντίνσκι, Σημείο-γραμμή-επίπεδο. Συμβολή στην ανάλυση των ζωγραφικών στοιχείων, μτφ. Έφη Μαλάκη-Σταθάκη, Δωδώνη, Αθήνα 1996. [=Point- Ligne- Plan], σελ.82.

B.

Περιγραφή του σεναρίου

Ερμηνεία του τίτλου

Αυτό που συνήθως ονομάζεται νους απορρέει από την ενορατική σοφία.

Αν και είναι ο ένας νους ωστόσο δεν έχει ύπαρξη.

Τα ονόματα που έχουν δοθεί κατά καιρούς στον νου είναι αναρίθμητα.

Μερικό τον ονομάζουν νοητικό εαυτό

Μερικοί εγώ

Ονομάζεται η ουσιαστικότητα των δοξασιών

Τον ονομάζουν το μέσον για το πέρασμα στην άλλη όχθη της σοφίας

Τον ονομάζουν μοναδικό σπέρμα

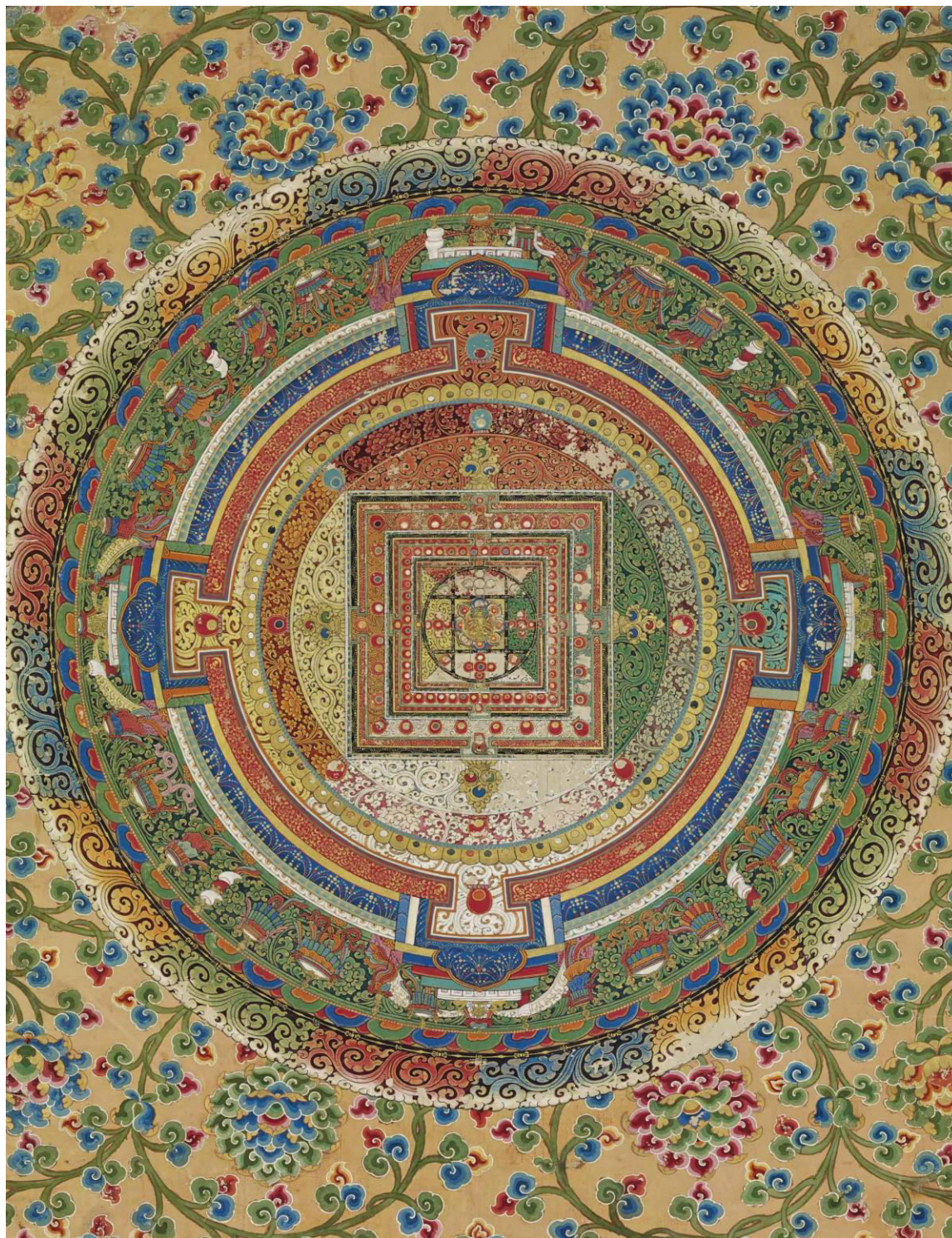
Τον ονομάζουν θεμέλιο

Τον ονομάζουν νταρμαντάτου³³.

Νταρμαντάτου (θιβ. Τσε-κυ-ινγκ) σημαίνει «σπέρμα (ή δυνατότητα) Αλήθειας. Είναι η υποκρυπτόμενη πνευματική πραγματικότητα θεωρούμενη ως στερέωμα ή αιτία όλων των πραγμάτων³⁴».

³³ Γκουρού Παντμασαμπάβα, Η Οιβετανική Βίβλος της Μεγάλης Απελευθέρωσης, 2^η έκδοση, Πνευματικός Ήλιος, Αθήνα 2017, σελ.63.

³⁴ Γκουρού Παντμασαμπάβα, Η Οιβετανική Βίβλος της Μεγάλης Απελευθέρωσης, 2^η έκδοση, Πνευματικός Ήλιος, Αθήνα 2017, σελ.63.

Εικόνα 12: Απεικόνιση του Νταρμαντάτου σε μορφή Μάνταλα.

Το ταξίδι του Ήρωα

Ενώ ο σύγχρονος άνθρωπος φαίνεται αποκομμένος από τους θεούς και δαίμονες οι οποίοι κυριαρχούσαν στις παλαιές διδασκαλίες, ωστόσο, συνεχίζει να χρησιμοποιεί την ίδια γραμματική των συμβόλων που χρησιμοποιούσαν οι πρόγονοί του. Γιατί παρά την απουσία μιας αποτελεσματικής γενικής μυθολογίας στη σύγχρονη εποχή, «καθένας μας έχει το ιδιαίτερο αγνώριστο στοιχειώδες αλλά μυστικά ισχυρό ονειρικό του πάνθεο.³⁵»

Το πάνθεο αυτό βρίσκεται από συμβολισμούς που όσο κι αν σε πρώτη ανάγνωση, είναι ατομικοί και αποτελούν την προσωπική μυθολογία του ονειρευτή, στην ουσία τους χρησιμοποιούν «το ίδιο σύστημα συμβόλων που χρησιμοποιήθηκε στο σύνολο της ανθρωπότητας μέσα από το οποίο παρουσιάζουν αναλογικά την αιώνια περιπέτεια της ψυχής.³⁶»

«Τα σύμβολα της μυθολογίας δεν κατασκευάζονται δεν ταξινομούνται δεν εφευρίσκονται ούτε και απωθούνται για πάντα. Είναι αυθόρμητα προϊόντα της ψυχής και το καθένα φέρει την άφθαρτη σπερματική δύναμη της πηγής του.³⁷»

Αποτελούν τμήμα του συλλογικού ασυνείδητου της ανθρωπότητας που μεταφέρει και κωδικοποιεί στο πέρασμα του χρόνου, σαν ένα άλλο είδος DNA, «τα ίδια αρχέτυπα κοινά σε κάθε άνθρωπο σε όλους τους πολιτισμούς της ανθρωπότητας.³⁸»

«Τα θεϊκά τούτα σύμβολα, αποτελούν στην πραγματικότητα συμβολικές απεικονίσεις ολόκληρης της ψυχής της πλατύτερης αυτής και πλουσιότερης ουσίας που εξασφαλίζει τη δύναμη που λείπει απ' το εγώ.³⁹»

³⁵ Ζόζεφ Κάμπελ, *Ο ήρωας με τα χίλια πρόσωπα*, επ. Χριστίνα Μιχαλίτση, μτφ. Θεόδωρος Σιαφαρίκας, Ιάμβλιχος, Αθήνα. [=The hero with a thousand faces, Bolligen Foundation Inc., New York 1949], σελ. 16.

³⁶ Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, *Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του*, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [=L'homme et ses symbols, Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ. 97.

³⁷ Ζόζεφ Κάμπελ, *Ο ήρωας με τα χίλια πρόσωπα*, επ. Χριστίνα Μιχαλίτση, μτφ. Θεόδωρος Σιαφαρίκας, Ιάμβλιχος, Αθήνα. [=The hero with a thousand faces, Bolligen Foundation Inc., New York 1949], σελ. 16.

³⁸ Papyrus Larousse Britanica, εκδ. Grande Encyclopedie Larousse, *Encyclopedia Britanica*, Πάπυρος, Αθήνα 1978, τομος 9, σελ. 198-199.

³⁹ Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, *Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του*, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [=L'homme et ses symbols, Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ.110.

Εικόνα 13: Το Αρχέτυπο του Ήρωα όπως απεικονίζεται στις κάρτες Ταρώ.

Ένα από τα πιο γνωστά αρχέτυπα, το αρχέτυπο του Ήρωα, κατέχει εξέχουσα θέση στην παγκόσμια μυθολογία.

Τα στάδια που ακολουθεί ο ήρωας στο ταξίδι του ομοιάζουν πολύ με τα στάδια που ακολουθεί η ψυχή κατά τη διάρκεια της παραμονής της στη γήινη πραγματικότητα.

Η εικόνα του ήρωα «αναπτύσσεται με έναν τρόπο που αντανακλά το καθένα από τα στάδια που ακολουθεί η εξελικτική πορεία της ανθρώπινης προσωπικότητας.⁴⁰» Ακόμα και οι συνθήκες κάτω από τις οποίες θα εκδηλωθεί το συγκεκριμένο αρχέτυπο είναι απόρροια της διάσπασης της ψυχής, αφού το αρχέτυπο αυτό φαίνεται να «εκδηλώνεται όταν το εγώ έχει ανάγκη να εδραιωθεί

⁴⁰ Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, *Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του*, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [=L'homme et ses symbols, Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ.112.

δηλαδή όταν το συνειδητό έχει ανάγκη από βοήθεια για να ολοκληρώσει ένα έργο που δεν μπορεί μονάχο του να το φέρει εις πέρας ή τουλάχιστον δίχως τη βοήθεια του ασυνειδήτου.⁴¹»

Στην προκειμένη περίπτωση, το έργο αυτό περιγράφει τα στάδια της ηρωίδας, σε ένα ατομικό ταξίδι μύησης. Μοιάζει με ένα από αυτά τα παραδείγματα μύησης φυλών «όπου ο νεαρός μύστης πρέπει να πραγματοποιήσει ένα μεγάλο μοναχικό ταξίδι για να φτάσει σε έναν ιερό τόπο. Στο μέρος αυτό συναντά τον «φύλακα άγγελό του» με τη μορφή ενός ζώου ενός πουλιού ή ενός φυσικού αντικειμένου. Ταυτίζεται απόλυτα με αυτήν την ψυχή της ερήμου κι έπειτα ενηλικιώνεται, γίνεται άντρας, γυναίκα. Δίχως αυτήν την δοκιμασία θεωρείται σύμφωνα με τα λόγια ενός μάγου Αχουμαού, σαν ένας κοινός Ινδιάνος, ένα τίποτα.⁴²»

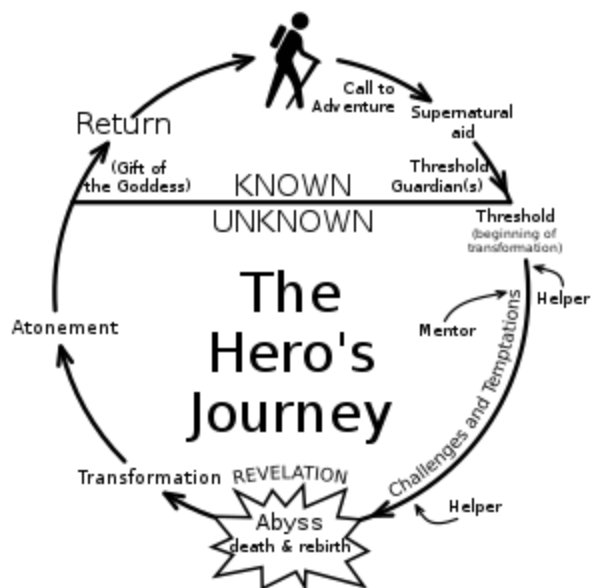
Τα στάδια της ηρωίδας, ακολουθούν το πρότυπο της «πυρηνικής μονάδας της μονομυθίας⁴³» και παρόλο που κάτι τέτοιο δεν ήταν εσκεμμένο, το ταξίδι της ακολουθεί «τη μόνιμη ατραπό της μυθολογικής περιπέτειας του ήρωα που συνιστάται από το τυπικό που παρουσιάζεται στις διαβατήριες τελετές και μπορεί να συμπυκνωθεί σε τέσσερα στάδια: στην αναχώρηση ή το πέρασμα του πρώτου κατωφλιού, τη μεταμόρφωση, τη μύηση και την επιστροφή.⁴⁴»

⁴¹ Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, *Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του*, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [= *L'homme et ses symboles*, Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ. 123.

⁴² Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, *Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του*, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [= *L'homme et ses symboles*, Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ. 82.

⁴³ Η λέξη *μονομυθία* πάρθηκε από την *Αγρυπνία των Φίννεγκαν*, του Τζέιμς Τζόυς (Νέα Υόρκη, Viking Press Inc., 1939).

⁴⁴ Ζόζεφ Κάμπελ, *Ο ήρωας με τα χίλια πρόσωπα*, επ. Χριστίνα Μιχαλίτση, μτφ. Θεόδωρος Σιαφαρίκας, Ιάμβλιχος, Αθήνα. [= *The hero with a thousand faces*, Bolligen Foundation Inc., New York 1949], σελ. 39.

Εικόνα 14: Η Μονόμυθος.

Αναχώρηση ή Το πέρασμα του πρώτου κατωφλιού

Το ανθρώπινο ον δημιουργείται και παίρνει μέσα του στοιχεία από όλα τα εμβυα όντα και τα στοιχεία της φύσης. Είναι ήρεμο και νωχελικό ώσπου η φωνή του μέντορα, το Μάτι, στην προκειμένη περίπτωση, θα το ωθήσει στο πέρασμα του πρώτου κατωφλιού. Θα το τραβήξει σε μια νέα εμπειρία μακριά από την ασφάλεια, μακριά από τον τόπο κατοικίας του μέχρι τώρα.

Ο ήρωας θα φανεί δύσπιστος, ίσως και απρόθυμος.

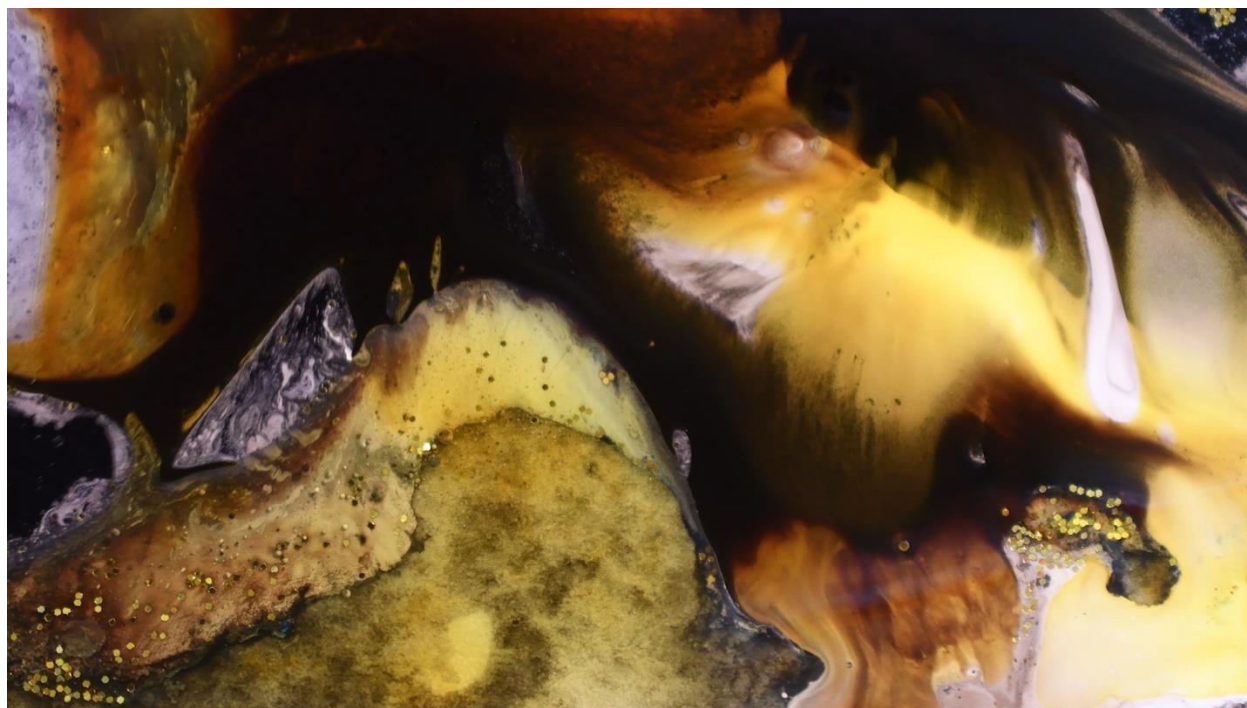
Θα πει:

Δεν είμαι έτοιμος. Φοβάμαι.

Διαισθάνεται πως με το πέρασμα του πρώτο κατωφλιού, βρίσκεται το σκοτάδι, ο κίνδυνος, το άγνωστο.

Παντού και πάντοτε η περιπέτεια αποτελεί ένα πέρασμα από το γνωστό στο άγνωστο από το οικείο στο ανοίκειο. Οι δυνάμεις που παραμονεύουν στα σύνορα είναι επικίνδυνες, ο κίνδυνος υπάρχει, ακόμη και για κάποιον που έχει κουράγιο και ικανότητες.

Αν κάνει όμως το πρώτο αυτό βήμα, ταυτόχρονα με το πέρασμα του, αλλάζει και η κατάσταση του: «δεν είναι πια παγιδευμένος αλλά ελεύθερος γιατί αυτό που αναδύεται στην μνήμη του πιο δυνατά από όλους του φόβους, είναι η αίσθηση της παντοτινής ελευθερίας.⁴⁵»

Εικόνα 15: Το πέρασμα του πρώτου κατωφλιού. Στιγμότυπο του Βίντεο.

«Πίσω από την κοινωνική προστασία παραμονεύει ο κίνδυνος για τα μέλη της φυλής ενώ εντός τους ο συνηθισμένος άνθρωπος είναι ευχαριστημένος και περήφανος. Η κοινωνική του πίστη του δίνει κάθε δικαίωμα να φοβάται τόσο πολύ όταν επιχειρεί να βαδίζει στο ανεξερεύνητο. Κι όμως το άτομο εισέρχεται σε μια νέα ζώνη εμπειρίας μόνο αν ξεπεράσει αυτά τα όρια γεγονός που καταμαρτυρεί την καταστροφική όψη της ίδιας δύναμης.⁴⁶»

Έτσι με τρόπο μαγικό θα εμπιστευτεί τον μέντορα του και θα καταλήξει σε έναν νέο κόσμο, όπου θα αντιμετωπίσει το κακό αλλά και τον ίδιο τον εαυτό του. Ο μέντορας θα του δείξει νέα

⁴⁵ Ζόζεφ Κάμπελ, *Ο ήρωας με τα χίλια πρόσωπα*, επ. Χριστίνα Μιχαλίτση, μτφ. Θεόδωρος Σιαφαρίκας, Ιάμβλιχος, Αθήνα. [=The hero with a thousand faces, Bolligen Foundation Inc., New York 1949], σελ. 108.

⁴⁶ Ζόζεφ Κάμπελ, *Ο ήρωας με τα χίλια πρόσωπα*, επ. Χριστίνα Μιχαλίτση, μτφ. Θεόδωρος Σιαφαρίκας, Ιάμβλιχος, Αθήνα. [=The hero with a thousand faces, Bolligen Foundation Inc., New York 1949], σελ. 98.

και ήδη υπάρχοντα αλλά ξεχασμένα μονοπάτια, θα τον βοηθήσει να ανακαλύψει τις κρυμμένες του δυνάμεις και έπειτα αφού επιτελέσει τον σκοπό του θα εξαφανιστεί.

Με αυτόν τον τρόπο ο ήρωας θα βιώσει την απώλεια και τον πόνο, αλλά θα προχωρήσει ωριμότερος κουβαλώντας πάντα το πνεύμα του μέντορα μέσα του.

Θα γίνει ποτάμι, χείμαρρος, θα ξεκινήσει ένα ταξίδι που δεν θα βίωνε ποτέ μέσα στα πλαίσια της ασφάλειας της μήτρας.

Είναι το πέρασμα του πρώτου κατωφλιού, η αόρατη αυτή γραμμή που θέτει τα όρια ανάμεσα στον ήρωα και τον θνητό.

Η Μεταμόρφωση

Μετά το πέρασμα του πρώτου κατωφλιού, το on θα βιώσει μια σειρά μεταμορφώσεων. Πρώτα θα γίνει ποτάμι, χείμαρρος.

Εικόνα 16: Ποτάμι, η πρώτη μεταμόρφωση. Στιγμιότυπο του Βίντεο.

Στα όνειρα και σε μεταφορικό επίπεδο το νερό αντιπροσωπεύει το ασυνείδητο. Επιλέχθηκε εδώ ως πρώτη μεταμόρφωση του όντος γιατί σε αυτό το στάδιο όπου το όν δεν έχει ακόμα διαμορφωθεί και δεν έχει αποκοπεί από την μήτρα, είναι πιο κοντά στο ασυνείδητο, στις ονειρικές μορφές του παρελθόντος και στη γνώση που του μετέφερε το Μάτι.

Κάτω ακριβώς από την επιφάνεια του νερού «βρίσκονται τα συναισθήματα κι οι αναμνήσεις που είναι άμεσα ανακτώμενες και προσωπικές· ενώ στα ολοσκότεινα βάθη του κρύβονται πρωτόγονα πλάσματα και μυριάδες μορφές που δεν μπορούμε να γνωρίζουμε και αποτελούν κομμάτι του ασυνείδητου⁴⁷». Αυτές τις δυνάμεις θα κληθεί να αναγνωρίσει η ηρωίδα σταδιακά.

Ωστόσο κατά τη διάρκεια του ταξιδιού θα υποστεί και μια δεύτερη μεταμόρφωση, θα αποκτήσει ανθρώπινη συνείδηση, θα γίνει γυναίκα και «θα μπορέσει να συνομιλήσει με πλάσματα που του παρέχουν μαγική βοήθεια (βοηθοί)⁴⁸».

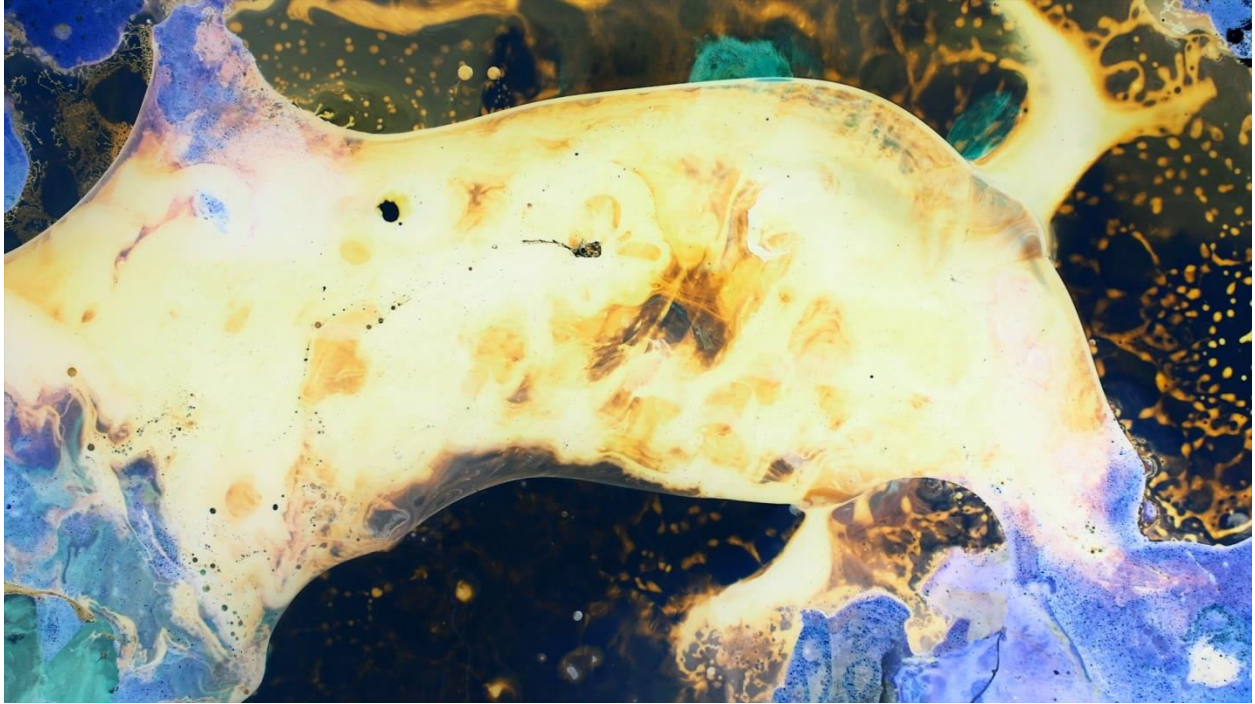
Οι βοηθοί του, κόντρα στις δοκιμασίες που του προβάλλει το ασυνείδητο του με τη μορφή του φόβου και της μοναξιάς, είναι τα πλάσματα που είχε ήδη γνωρίσει πριν την γέννηση του και οικειοποιήθηκε τα δώρα του αλλά το έχει ξεχάσει.

Έτσι καλείται να τα ξανασυναντήσει για να τα γνωρίσει από την αρχή σε μια νέα διάσταση και να μπορέσει να συνειδητοποιήσει πως στοιχεία τους κουβαλά ήδη μέσα του και δεν είναι ανοίκειες δυνάμεις προς αυτό αλλά βοηθοί του. Πρόκειται για το δέντρο (σύμβολο της γης), το ποτάμι (σύμβολο του νερού), τη φάλαινα (σύμβολο του ζωικού ενστίκτου) και τον ήλιο (σύμβολο της φωτιάς).

Καλείται δηλαδή να έρθει αντιμέτωπο με τα στοιχεία της φύσης, να τα αναγνωρίσει μέσα του για να μπορέσει αργότερα να αντιληφθεί τον Εαυτό στην ολότητα του.

⁴⁷ Ζόζεφ Κάμπελ, *Ο ήρωας με τα χίλια πρόσωπα*, επ. Χριστίνα Μιχαλίτση, μτφ. Θεόδωρος Σιαφαρίκας, Ιάμβλιχος, Αθήνα. [=The hero with a thousand faces, Bolligen Foundation Inc., New York 1949], σελ. 75.

⁴⁸ Ζόζεφ Κάμπελ, *Ο ήρωας με τα χίλια πρόσωπα*, επ. Χριστίνα Μιχαλίτση, μτφ. Θεόδωρος Σιαφαρίκας, Ιάμβλιχος, Αθήνα. [=The hero with a thousand faces, Bolligen Foundation Inc., New York 1949], σελ. 102.

Εικόνα 17: Η φάλαινα βοηθός.

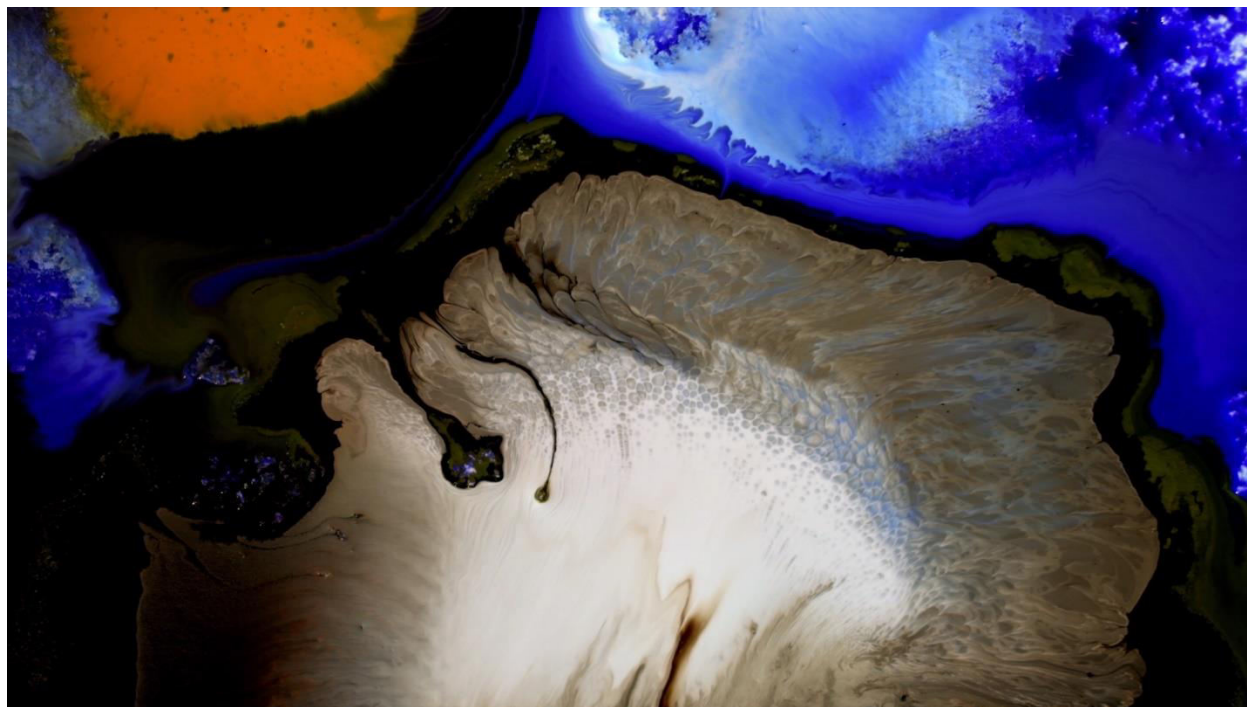
Η μύηση

Φτάσαμε είπε η φάλαινα.

Εδώ είναι το τέλος του κόσμου.

Το κορίτσι γύρισε κ κοιτάξε τον ήλιο κατάματα και εκείνος είπε.

Η άφιξη του κοριτσιού στο τέλος του κόσμου σηματοδοτεί τον συμβολικό της θάνατο ώστε να αναγεννηθεί έχοντας πλήρη συνείδηση του Εαυτού. Πρόκειται για την έναρξη της διβατήριας τελετής της, της τελετής μύησης στην νέα αντίληψη της ύπαρξης της.

Εικόνα 18: Το τέλος του κόσμου. Στιγμιότυπο του Βίντεο.

«Η διαβατήρια τελετή ή η τελετουργία μύησης που παρατηρείται σε πολλές πρωτόγονες φυλές και στη μυθολογία τους, αποτελεί το τελετουργικό του περάσματος από ένα στάδιο της φυλής σε ένα άλλο. Από την θρησκευτική τους πλευρά τα αρχετυπικά σχήματα της μύησης παρουσιάζονται στο τυπικό όλων των θρησκευτικών τελετουργιών που απαιτούν ιδιαίτερες τελετές κατά τη στιγμή της γέννησης, της ενηλικίωσης, του γάμου, του θανάτου.⁴⁹»

Άνοιξε τα μάτια σου και δεξ.. τώρα είσαι έτοιμη, έτοιμη.

Το τελετουργικό επιτελείται με την καθοδήγηση του ήλιου και οδηγεί την ηρωίδα στο βαθύτερο επίπεδο της αρχέγονης ταύτισης ανάμεσα στη γυναίκα και το παιδί, τον θεό και την θνητή, ανάμεσα στο Εγώ και το Εαυτό, καταστρέφοντας την ατομικότητά της και χωνεύοντας την μέσα στην συμπαντική αντίληψη του Εαυτού.

⁴⁹ Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, *Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του*, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [=L'homme et ses symbols, Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ. 131.

Μια τέτοια κατάληξη όταν φτάνει κανείς στην συμπαντική αντίληψη της ζωής «υπερβαίνει το έργο που έχει ανατεθεί στον ήρωα και οδηγεί το άτομο στην γνήσια ωριμότητα. Τούτη η μεταμόρφωση ποτέ δεν συντελείται αυτόματα, χρειάζεται μια μεταβατική περίοδο που εκφράζεται μέσα από το αρχέτυπο της μύησης.⁵⁰»

Η συνάντηση με την θεότητα (ήλιο)

«Ο θεός ή η θεότητα στη γλώσσα των εικόνων της μυθολογίας, αντιπροσωπεύει την γνώση, το σύνολο των πραγμάτων που μπορούν να γίνουν γνωστά. Ο ήρωας είναι αυτός που επιζητεί να μάθει. Καθώς προοδεύει στην αργή μύηση που λέγεται ζωή, η μορφή της τον έλκει, τον καθοδηγεί, τον διατάζει να λυτρωθεί από τα δεσμά του. Και αν κατορθώσει να κατανοήσει την σπουδαιότητα της τότε ο ίδιος και το αντικείμενο της γνώσης ελευθερώνονται από κάθε περιορισμό. Ο ήρωας που δέχεται τη γνώση έτσι όπως είναι χωρίς υπέρμετρη αναστάτωση αλλά με την ευγένεια και τη βεβαιότητα που αυτή απαιτεί είναι δυνητικά ο βασιλιάς ο ενσαρκωμένος θεός του κόσμου που αυτή δημιουργήσε.⁵¹»

Ο ήλιος αντανakλά στο πρόσωπό του τις όψεις του Θεού (γνώση) και του Εαυτού (συμπαντική αντίληψη) είναι ο πατέρας, η αλήθεια που η ηρωίδα αναζητούσε στο ταξίδι της.

⁵⁰ Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, *Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του*, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [=L'homme et ses symbols, Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ. 123.

⁵¹ Ζόζεφ Κάμπελ, *Ο ήρωας με τα χίλια πρόσωπα*, επ. Χριστίνα Μιχαλίτση, μτφ. Θεόδωρος Σιαφαρίκας, Ιάμβλιχος, Αθήνα. [=The hero with a thousand faces, Bolligen Foundation Inc., New York 1949], σελ. 143-144.

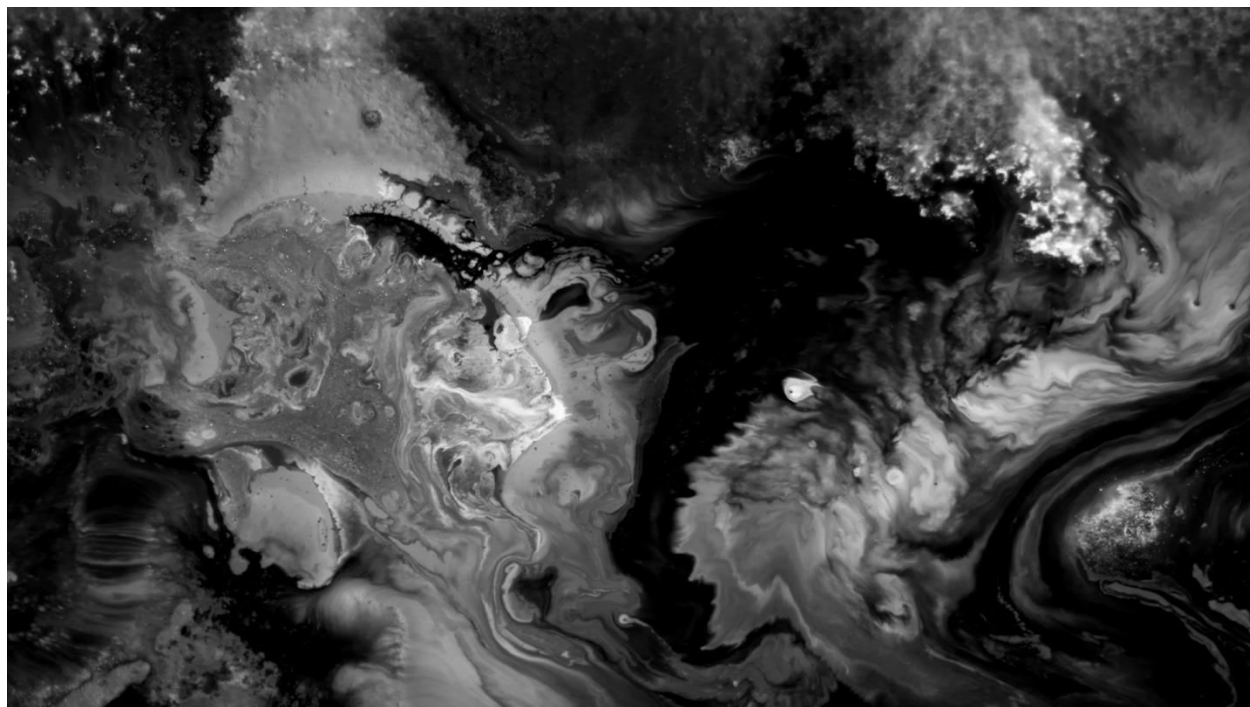

Εικόνα 19: Ο θεός Ήλιος όπως αναπαραστήθηκε από την φυλή των Αζντέκων.

Δεν έχω μάθει να μιλώ με λόγια.. Άνοιξε τα μάτια σου και δεξ. Τώρα είσαι έτοιμη.

Το κορίτσι ανοίγει τα μάτια του για να αντικρύσει στο πρόσωπο του ήλιου την αλήθεια που αναζητούσε να μάθει κατά τη διάρκεια του ταξιδιού της. Κοιτάζει το ήλιο κατάματα και δέχεται χωρίς αμφισβήτηση την αλήθεια που της προσφέρει η θεότητα. Μετά από την συμβολική αυτή τελετή μύησης, το ταξίδι της λαμβάνει τέλος και συνηθειτοποιεί:

Τώρα το βλέπω είμαι εσύ. Και εσύ είσαι όλα.

Εικόνα 20: Η συνειδητοποίηση. Στιγμιότυπο του Βίντεο.

Μετά από τη δοκιμασία της ιδιοφυΐας της σε μια προσπάθεια να ολοκληρωθεί, έχει και πάλι αποκτήσει την υπόσχεση της τέλει πραγμάτωσης των δυνατοτήτων του ατομικού της εαυτού. Έχει συνηθειτοποιήσει ότι είναι ένα με το σύμπαν, την φωτιά, την ιερή θεότητα του Ήλιου.

«Η ένωση αυτή στη μυθολογία, συνήθως εμφανίζεται σαν μυστικός (ιερός γάμος) της θριαμβεύτριας ηρωικής ψυχής με τον βασιλιά Θεό. Ο πατέρας Θεός, είναι το πρότυπο όλων των προτύπων, η ανταπόκριση σε κάθε επιθυμία, το τέρμα κάθε γήινης και υποχθόνιας ηρωικής αναζήτησης που φέρνει τη μακαριότητα.⁵²»

Η επιλογή του Ήλιου ως τελικού μέντορα της ηρώιδας, γίνεται γιατί αυτός αντιπροσωπεύει το στοιχείο της φωτιάς, την άφθαρτη ουσία της ύπαρξης, την γνώση των θεών που ο Προμηθέας έκλεψε και μετέφερε στον κόσμο των ανθρώπων.

Η θέαση του με γυμνό μάτι από την ηρώida, έχει ως σκοπό την πνευματική μετουσίωση της φωτιάς σε μια θεία κοινωνία «το τυπικό της οποίας είναι το ίδιο παντού είτε πίνουν το κρασί από την κούπα του Διόνυσου είτε από το δισκοπότηρο του Χριστιανισμού.⁵³»

Η φωτιά που εδώ μετουσιώνεται σε γνώση, είναι το ελιξίριο της ζωής, το μέσο για την συμβολική ένωση του σώματος της ηρώιδας με την ψυχή, του Εγώ με το Εαυτό, και τέλος του θνητού με το Θείο.

Υποδηλώνει την ανάγκη μιας αναζωπύρωσης του πνεύματος. «Είναι μια μυστικιστική εκδοχή του ιερού γάμου που έχει πια τελεστεί μεταξύ του σώματος και της ψυχής, το συνειδητό με τα ασυνειδήτα περιεχόμενα του πνεύματος.⁵⁴» Με τούτη ακριβώς την ένωση, γεννάται ότι ο Γιούνγκ ονομάζει υπερβατική λειτουργία της ψυχής. «Αυτή είναι που επιτρέπει στον άνθρωπο

⁵² Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, *Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του*, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [=L'homme et ses symbols, Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ.137.

⁵³ Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, *Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του*, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [=L'homme et ses symbols, Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ.143.

⁵⁴ Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, *Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του*, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [=L'homme et ses symbols, Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ.150.

να φτάσει στον πιο υψηλό του στόχο: στην τέλεια πραγμάτωση των δυνατοτήτων του ατομικού του Εαυτού.⁵⁵»

Η Αναγέννηση

Το κορίτσι ξαναγεννιέται.

Το κορίτσι ξαναγεννιέται έχοντας γνώση του κοσμογονικού κύκλου που παρουσιάζεται με εκπληκτική συνέπεια στις ιερές γραφές όλων των ηπείρων. Ο κοσμογονικός κύκλος, «αποδίδει στην ηρωική περιπέτεια μια ενδιαφέρουσα τροπή γιατί τώρα αποκαλύπτει πως το ηρωικό ταξίδι δεν ήταν έργο επίτευξης αλλά επανεπίτευξης, έργο επανανακάλυψης και όχι ανακάλυψης. Αποκαλύπτει πως οι θεϊκές δυνάμεις που αποκτήθηκαν και ανακαλύφθηκαν κατοικούσαν ανέκαθεν στην καρδιά του ήρωα. Από αυτήν την άποψη ο ήρωας συμβολίζει τη θεία και λυτρωτική και δημιουργική εικόνα που κρύβεται μέσα σε όλους μας και περιμένει να κοινοποιηθεί και να διοχετευθεί στη ζωή.⁵⁶»

Το κορίτσι έχει αναγεννηθεί αποκτώντας μια νέα αντίληψη. Τώρα πια ξέρει πως οι απαντήσεις στα ερωτήματά της βρίσκονται μέσα της, ξέρει πως κρύβει μέσα της όλο το σύμπαν όπως και κάθε μορφή ζωής γύρω της.

....άκουσα μια βροντή σαν κεραυνό
και πλησίασα για να ακούσω και Εκείνος μίλησε και είπε:
Είμαι Εσύ και Είσαι Εγώ,
όπου κι αν είσαι εκεί θα βρίσκομαι,
βρίσκομαι στα πάντα και όποτε επιθυμείς μπορείς να με συλλέξεις
και συλλέγοντας Με θα συλλέγεις τον Εαυτό Σου.

Επιφάνιος, *Προς Αιρετικούς (Adversus haereses)*, χχνι,3

Το μεγαλύτερο επίτευγμα του υπέρτατου ήρωα είναι η γνώση αυτής της ενότητας μέσα στην πολλαπλότητα και η επακόλουθη κοινοποίησή της.

⁵⁵ Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, *Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του*, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [=L'homme et ses symbols, Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ.151.

⁵⁶ Κάρλ Γιούνγκ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, *Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του*, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [=L'homme et ses symbols, Robert Laffont, Παρίσι 1964], σελ.151.

Μετά την συνηθειτοποίηση, το κορίτσι, αλλάζει πρόσωπο, δεν είναι πια θνητή αλλά ένας ήρωας. «έχει γίνει ο μάγος, ο θεραπευτής που χάρη στις αλήθειες που διδάχτηκε, είναι ο κύριος των δύο κόσμων του.⁵⁷»

Συναφή έργα

Akiko Nakayama

Η γιαπωνέζα καλλιτέχνης Akiko Nakayama είναι ζωγράφος που εξερευνεί την ομορφιά και τη ενέργεια μέσα από τα πολυμέσα και την performance. «Συνδυάζοντας την ενέργεια της κίνησης με την δόνηση των χρωμάτων, η Nakayama ζωντανεύει τους πίνακες της χρησιμοποιώντας διαφόρων τύπων χρώματα και υγρά⁵⁸».

Το έργο της “Alive Painting” έχει περιοδεύσει σε όλο τον κόσμο: ARS ELECTORONICA FES (2016), TEDxHaneda (2015) και Takamatsu Media Art Festival (2015).

Η Akiko Nakayama εμπνεύστηκε και ξεκίνησε το έργο της από μια απλή ερώτηση: Γιατί ένας πίνακας να είναι νεκρός; Γιατί να μην είναι ζωντανός; Αυτή η απλή ερώτηση την οδήγησε να δημιουργήσει το project “Alive Paintings” που καταγράφει τη ζωντανή κίνηση του υγρού στοιχείου, την ενέργεια και την εφήμερη ζωή μέσω της ροής το χρώματος και του νερού.

Οι ζωντανοί πίνακές της μοιάζουν με «τοπογραφικούς χάρτες με τη διαφορά ότι δεν είναι στατικές φωτογραφίες αλλά αλλάζουν συνεχώς⁵⁹». Τα έργα της βρίσκονται στο σταυροδρόμι μεταξύ της performance και του installation. Η διαδικασία που ακολουθεί γίνεται live και όλα λαμβάνουν χώρα επί σκηνής και προβάλλονται σε γιγαντοοθόνη.

Το αποτέλεσμα είναι ένα «εντυπωσιακό σόου οργανικής κίνησης που μιμείται την ίδια τη ζωή όπως αυτή παρουσιάζεται μέσα απο μεγενθυτικό φακό. Τα τελευταία χρόνια έχει προσθέσει στα

⁵⁷ Ζόζεφ Κάμπελ, *Ο ήρωας με τα χίλια πρόσωπα*, επ. Χριστίνα Μιχαλίτση, μτφ. Θεόδωρος Σιαφαρίκας, Ιάμβλιχος, Αθήνα. [=The hero with a thousand faces, Bolligen Foundation Inc., New York 1949], σελ. 148.

⁵⁸ [https://dlectricity.com/project/alive-painting\[02/07/2020\]](https://dlectricity.com/project/alive-painting[02/07/2020])

⁵⁹ [https://dlectricity.com/project/alive-painting/\[02/07/2020\]](https://dlectricity.com/project/alive-painting/[02/07/2020])

έργα της και το στοιχείου του ήχου καθώς έχει συνεργαστεί με διάφορους μουσικούς στις live performances της⁶⁰».

Δυο στοιχεία που με ενέπνευσαν στο έργο της είναι το γεγονός ότι η αλληλεπίδραση των υλικών μεταξύ τους, επηρεάζεται από εξωτερικούς από την ίδια παράγοντες: ο αέρας, ο ήχος, η υγρασία, η βαρύτητα ακόμα και ο χρόνος αφήνουν το ζωντανό τους αποτύπωμα πάνω στο έργο.

Επίσης το γεγονός ότι ενώ η Nakayama κατά τη διάρκεια της live performance φαίνεται να είναι πάντα παρούσα και υπο έλεγχο, τα περισσότερα από όσα δημιουργεί είναι προϊόν της τυχαιότητας και η ίδια απλά τα παρατηρεί.

Εικόνα 21: Στιγμιότυπο από την Performance της Akiko Nakayama "Alive Painting"

⁶⁰ [https://dlectricity.com/project/alive-painting/\[02/07/2020\]](https://dlectricity.com/project/alive-painting/[02/07/2020])

Thomas Blanchard

Η δεύτερη επιρροή μου ήταν ο Γάλλος καλλιτέχνης Thomas Blanchard. Ο Thomas Blanchard έχει δημιουργήσει δυο πειραματικά μικρού μήκους βίντεο:

Πρόκειται για το «"Memories of Paintings"(2015)⁶¹» και το «"Colors" (2016)⁶²». Ως υλικά στα βίντεο του χρησιμοποιεί «χρώματα, ακρυλικά και λάδια, γάλα, υγρό σαπούνι και με αυτά δημιουργεί ονειρικά τοπία σε μια απόκοσμη σύνθεση χρωμάτων που αλληλεπιδρούν μεταξύ τους⁶³».

Η δουλειά του έχει παρουσιαστεί σε διάφορα φεστιβάλ ανα τον κόσμο με συμμετοχή σε: Casablanca Biennale σύγχρονης τέχνης το 2016, Artechouse Art Center στην Washington DC, NEW YORK SPRING Studio, και στο Atelier des Lumières de Paris.

Τα τελευταία χρόνια η δουλειά του έχει εκτιμηθεί από κολοσσους όπως η Apple και έχει δουλέψει για το iPhone X, τη Sony Square Tokyo, Dolby Laboratories, LG, Huawei, και τη Samsung για το Galaxy Fold.

Πρόκειται για πολύ εντυπωσιακά βίντεο όπου το μάτι μαγεύεται από την ομορφιά και τις άλλες ιδιότητες του χρώματος. Αλλά είναι εμφανή μια φιλαρέσκεια πάνω σε ένα όμορφο εικαστικό αποτέλεσμα.

Ο θεατής νιώθει ένα συναίσθημα ικανοποίησης, χαράς όπως θα μπορούσαμε να πούμε, ένας γαστρονόμος όταν έχει στο στόμα του μια λιχουδιά. Το μάτι διεγείρεται όπως ο ουρανισκος από ένα πικάντικο έδεσμα. Και ξαναηρεμεί ή δροσίζεται όπως το δάχτυλο στην επαφή του πάγου.

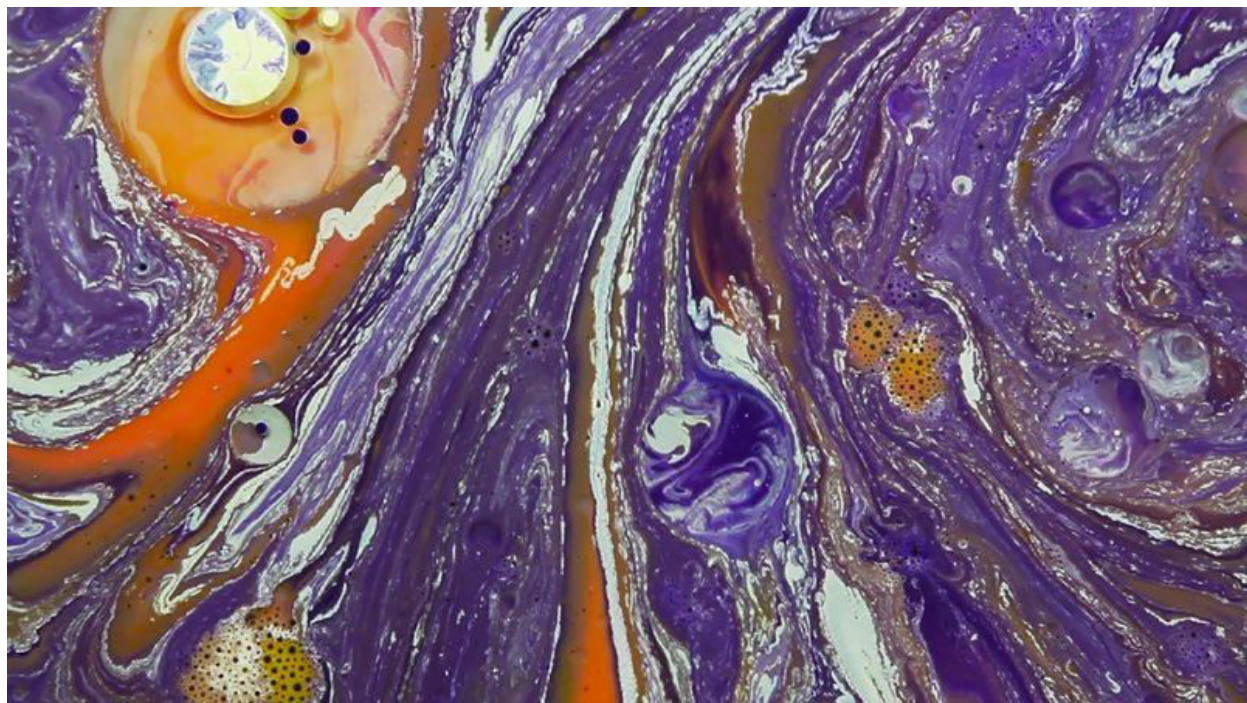
Όλα αυτά είναι «φυσικά συναισθήματα και ως τέτοια μπορούν να έχουν μικρή μόνο διάρκεια. Το αποτέλεσμα όσο ικανοποιητικό και αν είναι, δεν προκαλεί κάθαρση, ούτε αφήνει το αποτύπωμά

⁶¹ <https://www.youtube.com/watch?v=lKo5KhkLxT4>

⁶² https://www.youtube.com/watch?v=VjnTS7JphVE&index=2&list=PLvBtDaVpfGXkPA_8CwgRjdUZBwU5KEss5

⁶³ <https://thomas-blanchard.com/> [02/07/2020]

του στην ψυχή»⁶⁴. Τέτοιες εικόνες «είναι επιφανιακές και δεν αφήνουν πίσω τους καμία διαρκή εντύπωση όταν η ψυχή παραμένει κλειστή»⁶⁵. Κατα την άποψη μου, ενώ θα ήταν θεμιτό, ωστόσο δεν εξελίσσεται η επιφανιακή εντύπωση του χρώματος σε ένα βίωμα.

Εικόνα 22: Στιγμιότυπο του Βίντεο "Colors" του Thomas Blanchard

Χάρτες google maps- Τοπογραφία.

Τα μέρη της φύσης « είναι απολιθώματα συμβαντων που τα δημιουργησαν»⁶⁶.

Όπως τα μέρη της φύσης είναι απολιθώματα συμβάντων, έτσι και το συγκεκριμένο έργο τέχνης, αφήνει και αυτό τα δικά του απολιθώματα συμβάντων. Οι συνθέσεις που δημιουργούνται μοιάζουν σαν αντιγραφή φυσικών φαινομένων και παρουσιάζουν εκπληκτική ομοιότητα με την αποτύπωση φυσικών επιφανειών μέσω της τοπογραφίας.

⁶⁴ Καντίνσκι Βασίλι, Για το πνευματικό στην Τέχνη, μτφ. Μηνάς Παράσχης, Νεφέλη, Αθήνα 1981.[=*Über das Geistige in der Kunst*, 1912], σελ.73.

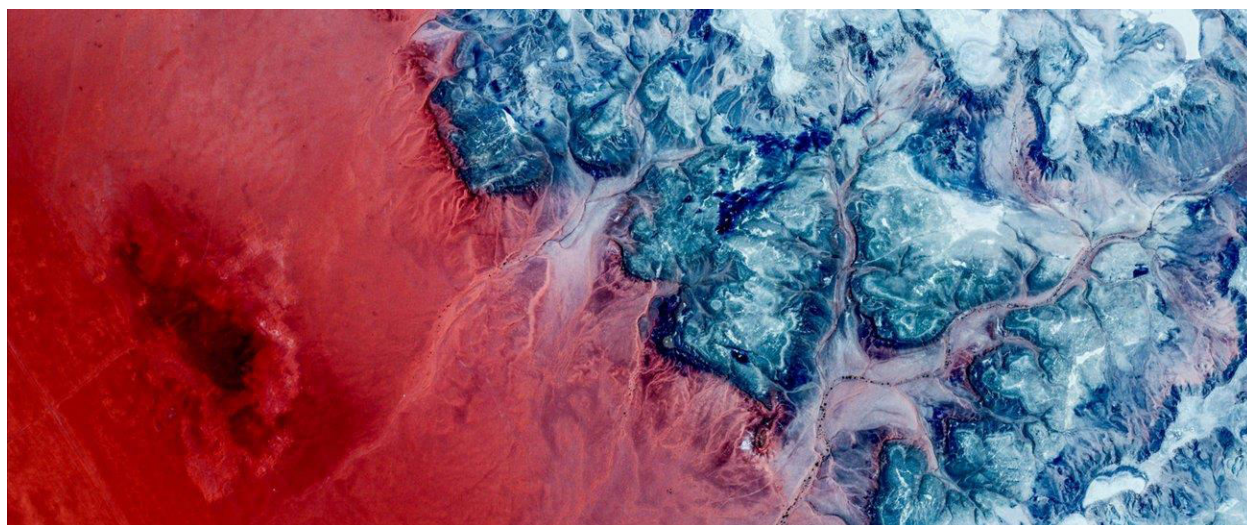
⁶⁵ Καντίνσκι Βασίλι, Για το πνευματικό στην Τέχνη, μτφ. Μηνάς Παράσχης, Νεφέλη, Αθήνα 1981.[=*Über das Geistige in der Kunst*, 1912], σελ. 73.

⁶⁶ Καντίνσκι Βασίλι, Για το πνευματικό στην Τέχνη, μτφ. Μηνάς Παράσχης, Νεφέλη, Αθήνα 1981.[=*Über das Geistige in der Kunst*, 1912], σελ.64.

Τοπογραφία ονομάζεται η μελέτη «του σχήματος και των χαρακτηριστικών της επιφάνειας της Γης ή άλλων παρατηρήσιμων από κοντά ουράνιων σωμάτων⁶⁷» (πλανητών, δορυφόρων ή αστεροειδών).

Πιο συγκεκριμένα, «είναι ο επιστημονικός κλάδος που αφορά την περιγραφή και τις μεθόδους για την απεικόνιση και αποτύπωση κάθε τέτοιας επιφανειας, φυσικής ή διαμορφωμένης από ανθρώπινα έργα πάνω σε έναν τοπογραφικό χάρτη. Κατά μία άλλη έννοια, η τοπογραφία μιας περιοχής αναφέρεται στα ίδια τα σχήματα και τα χαρακτηριστικά της γήινης επιφάνειας στη συγκεκριμένη περιοχή⁶⁸».

Παρακάτω, παραθέτω κάποιες τοπογραφικές φωτογραφίες από διάφορα μέρη της γης όπως αυτές απεικονίζονται στους χάρτες google maps και παρουσιάζουν φοβερές ομοιότητες με τα έργα που προαναφέρθηκαν:

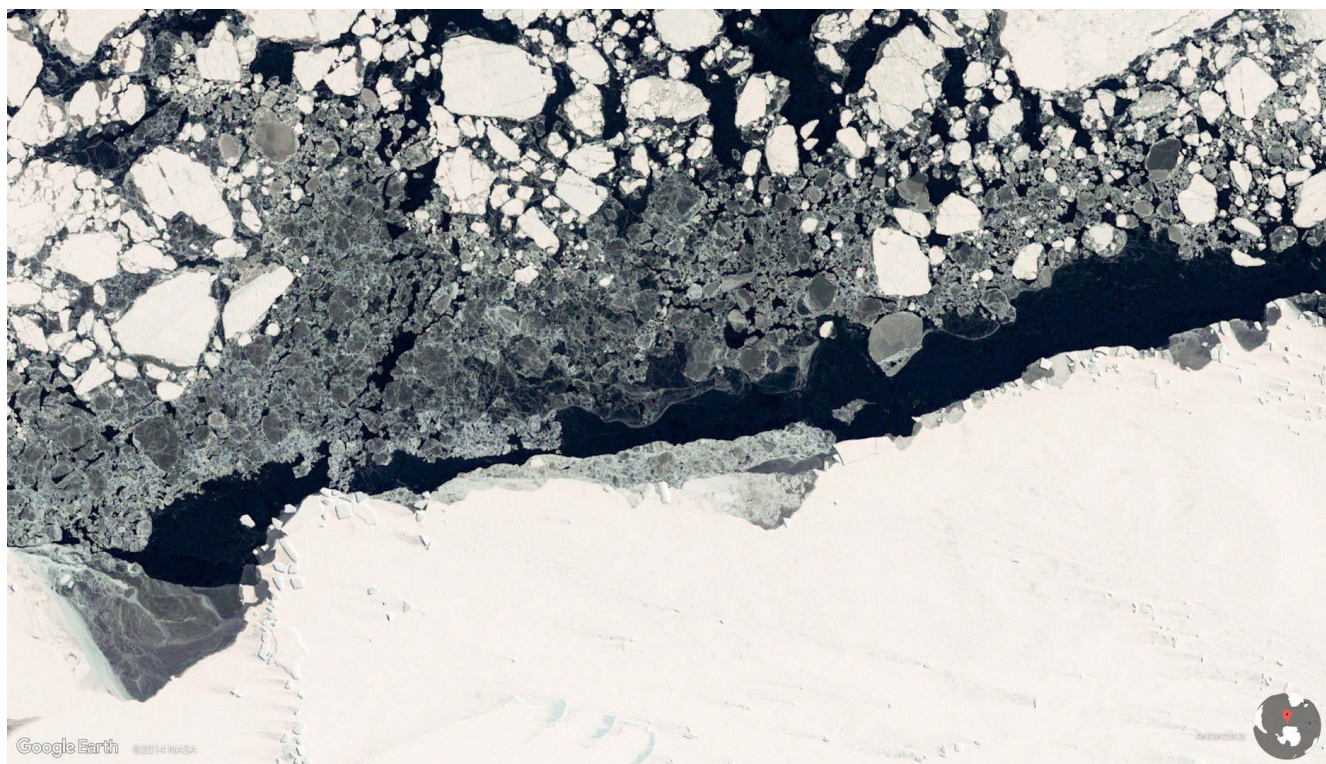
Εικόνα 23: Τοπογραφική απεικόνιση.

⁶⁷<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A4%CE%BF%CF%80%CE%BF%CE%B3%CF%81%CE%B1%CF%86%CE%AF%CE%B1>[02/07/2020].

⁶⁸<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A4%CE%BF%CF%80%CE%BF%CE%B3%CF%81%CE%B1%CF%86%CE%AF%CE%B1>[02/07/2020].

Εικόνα 24: Ποτάμια της Ισλανδίας (2 και 3)

Εικόνα 25: Ποτάμια της Ισλανδίας (5)

Γ.

Τεχνική περιγραφή της ιδέας

Τα πρώτα πειράματα

Τα πρώτα πειράματα ξεκίνησαν σε χαρτί ακουαρέλας 0.30×0.15 εκατοστά. Για να μπορέσει το χρώμα να ρέει επάνω στο χαρτί πριν από κάθε δημιουργία η επιφάνεια ψεκάζεται καλά με νερό. Έπειτα χρησιμοποιήσα μπουκαλάκια με σταγονόμετρο όπου αποθήκευσα διάφορες αποχρώσεις χρωμάτων αραιωμένα σε νερό. Μετά από πολλούς πειραματισμούς κατέληξα ότι η καλύτερη αναλογία χρώματος νερού ήταν $\frac{1}{4}$.

Στα πρώτα στάδια της διαδικασίας, για να μπορέσουν να δημιουργηθούν διάφορες καταστάσεις στην επιφάνια του χαρτιού, αφού έβαζα σταγόνες χρώματος στην νερωμένη επιφάνια, μετακινούσα το χαρτί με το χέρι προς διάφορες κατευθύνσεις.

Το ενθαρυντικό σε αυτό το στάδιο ήταν ότι τα χρώματα δημιουργούσαν ενδιαφέρουσες συνθέσεις και έτσι το πείραμα είχε νόημα. Από την άλλη όμως παρουσιάζονταν διάφορα προβλήματα.

Κατ'αρχην οι πρώτες πειραματικές λήψεις γινόντουσαν με κάμερα κινητού που είχα τοποθετήσει πάνω από την επιφάνια του χαρτιού. Η ανάλυση και τα χρώματα από τις λήψεις ήταν απογοητευτικά. Έπειτα κάθε φορά που κουνούσα το χαρτί με τα χέρια μου η κάμερα δεν μπορούσε να εστιάσει με αποτέλεσμα να θολώνει το κάδρο. Επίσης, η κλίμακα στην οποία ζωγράφιζα με τα σταγονόμετρα ήταν πάρα πολύ μικρή σε σχέση με το κάδρο της κάμερας και κάθε φορά που έκανα ζουμ έχανα την ανάλυση. Και τέλος η κάμερα ήταν τοποθετημένη πιο ψηλά από εμένα για να έχω ένα καθαρό πλάνο, με αποτέλεσμα να μην μπορώ να παρακολουθήσω τι ακριβώς φαίνεται κάθε φορά έτσι ώστε να μπορέσω να ελέγξω τις κινήσεις μου.

Εξοπλισμός

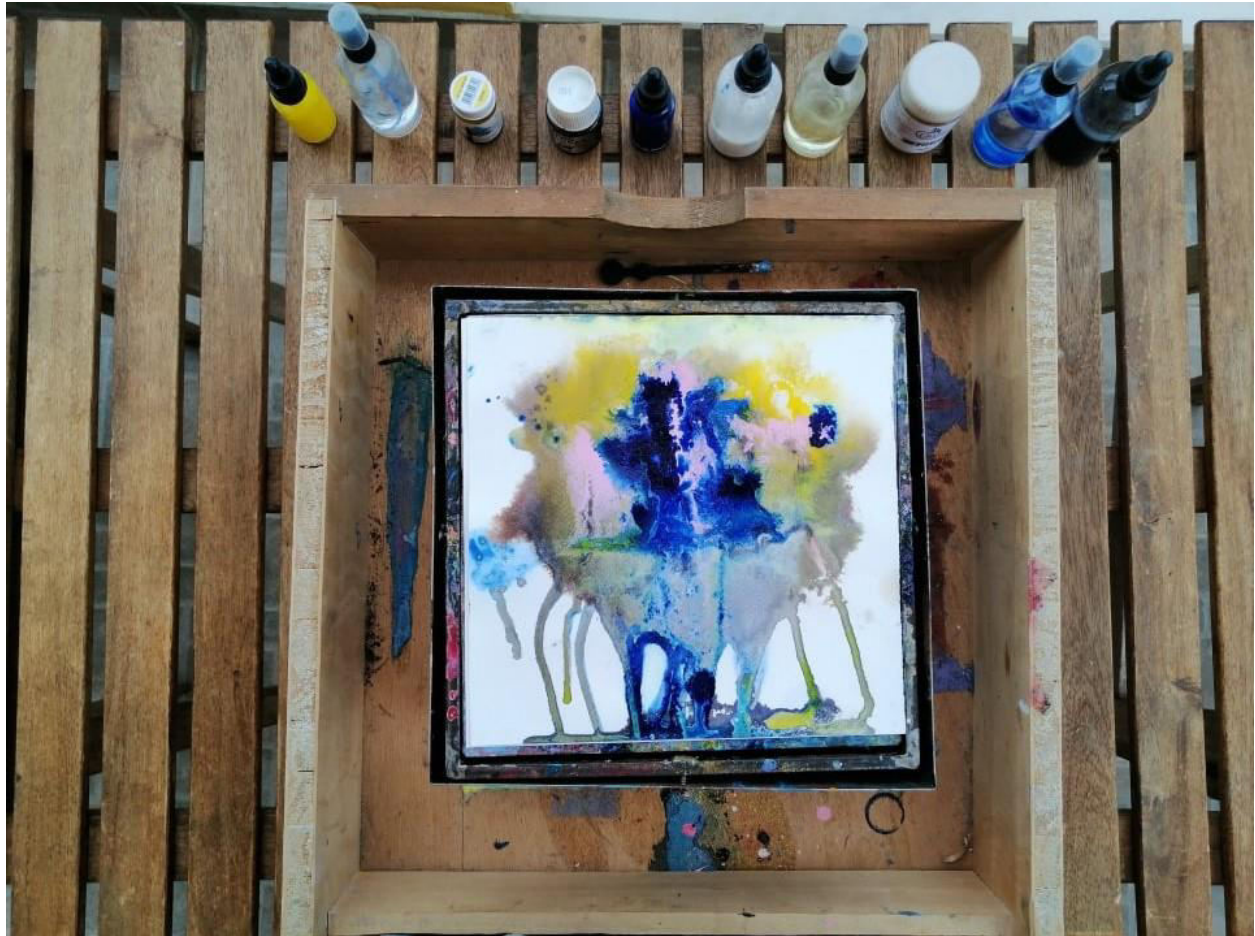
Η ιδέα για τον εξοπλισμό που θα εξυπηρετούσε τις ανάγκες μου, μου ήρθε κατά τη διάρκεια ενός ταξιδιού στην Ισλανδία. Εκεί, μέσα σε ένα μπαράκι υπήρχε μια μεγάλη στρόγγυλη πυξίδα καραβιού όπως φαίνεται στην παρακάτω φωτογραφία:

Εικόνα 26: Στρογγυλή πυξίδα καραβιού.

Μια τέτοια κατασκευή θα βοηθούσε πολύ στην κίνηση και τη ροή των χρωμάτων, γιατί αν η ακουαρέλα τοποθετηθεί στην επιφάνεια της, έχει τη δυνατότητα η κατασκευή αυτή να περιστρέφεται προς οποιαδήποτε κατεύθυνση ομαλά με τα χέρια χωρίς να αγγίζω την ζωγραφική επιφάνεια και χωρίς να διαταράσσεται η ισορροπία των χρωμάτων πάνω στο χαρτί.

Η κατασκευή που έφτιαξα, έγινε σε πολύ μικρή διάσταση 0.15*0.15 εκατοστά σε τετράγωνο σχήμα και ως υλικό κατασκευής επιλέχθηκε η λαμαρίνα έτσι ώστε να είναι μια ελαφριά κατασκευή για να μπορεί να μεταφέρεται εύκολα.

Εικόνα 27: Φωτογραφία της κατασκευής.

Είναι κούφια έτσι ώστε να χρώματα να τρέχουν από την επιφάνεια και να συγκεντρώνονται πάνω σε ένα κομμάτι ξύλου που τοποθέτησα από κάτω της.

Πάνω από την κατασκευή τοποθέτησα ένα τρίποδα για να στηρίξω την DSLR Nikon HD έτσι ώστε να έχω όσο δυνατόν καλύτερη ανάλυση των χρωμάτων. Χρησιμοποίησα macro φακό λόγω της μικρής κλίμακας στην οποία δημιουργούνται οι χρωματικές συνθέσεις.

Εικόνα 28: Φωτογραφία του εξοπλισμού.

Για να ελέγχω καλύτερα τα πλάνα και να αποφεύγω τα λάθη (π.χ τρέμουλο, ή το να φανεί το χέρι μου ρίχνει τα χρώματα), η κάμερα ήταν μόνιμα συνδεδεμένη με καλώδιο hdmi σε monitor έτσι ώστε να παρακολουθώ από εκεί τις συνθέσεις και να έχω τον καλύτερο έλεγχο τους.

Προσθήκη άλλων υλικών

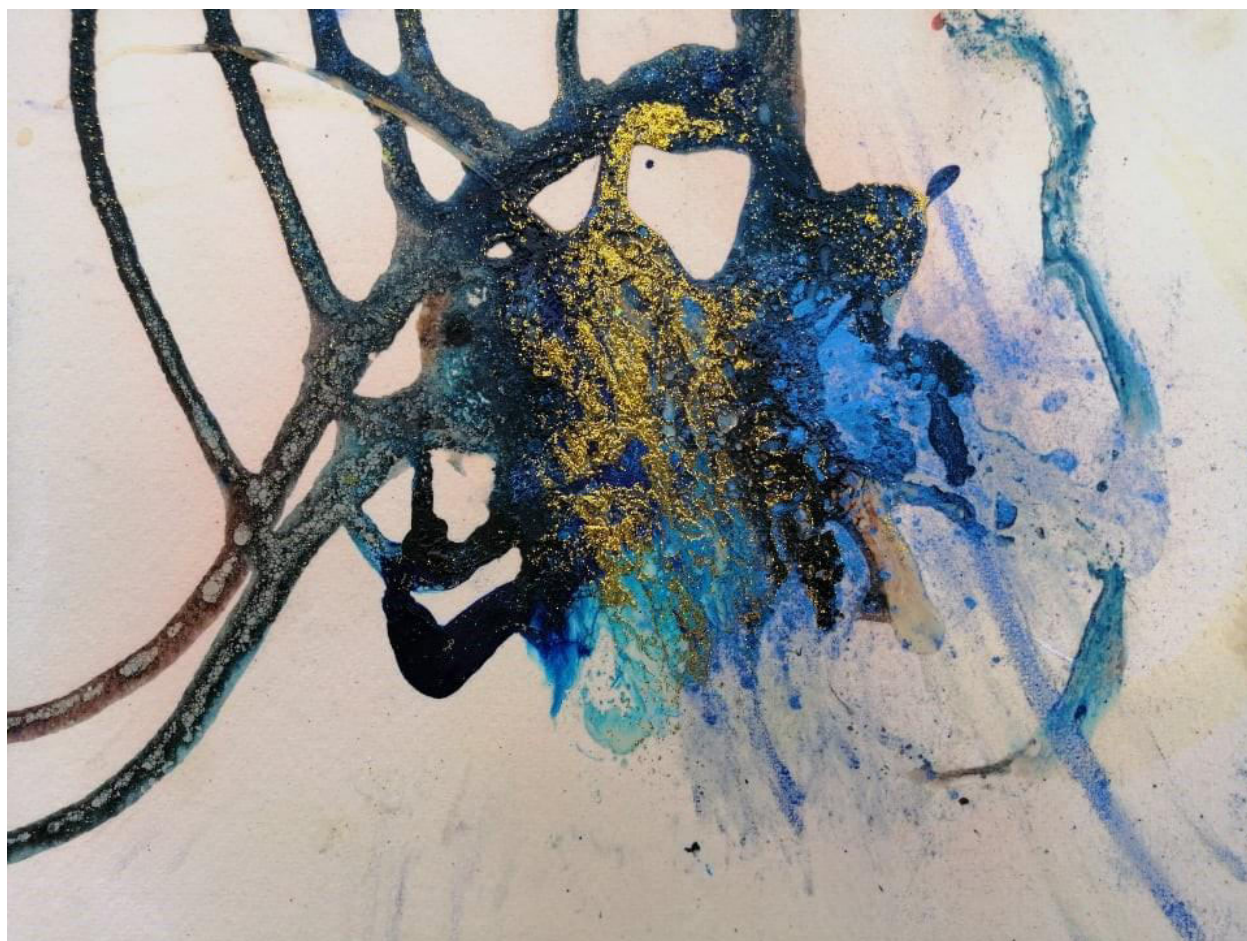
Πέρα από τα αραιωμένα με νερό χρώματα που χρησιμοποίησα, πειραματίστηκα και με άλλα υλικά που είχαν ενδιαφέρον.

Για την δημιουργία υφών και όγκων στις συνθέσεις χρησιμοποίησα στέρεα υλικά όπως χρυσόσκονη, κακάο. Για τη δημιουργία εντυπωσιακών εφέ χρησιμοποίησα αδιάλυτη σινική μελάνι μέσα σε νερό ή άλλα χρώματα.

Αίσθηση μου προκάλεσε η χρήση λαδιού το οποίο επειδή δεν διαλύεται μέσα στο νερό δημιουργούσε ενδιαφέροντα εφε.

Επίσης σε κάποιες περιπτώσεις έκανα χρήση σαπουνιού διαλυμένου σε νερό για να εκμεταλευτώ τις σαπουνόφουσκες πάνω στα χρώματα.

Τέλος χρησιμοποίησα και χρώματα μη διαλυτά στο νερό, όταν ήθελα τα χρώματα να παραμείνουν αδιάλυτα και διακριτά και να μην μπερδευτούν οι αποχρώσεις μεταξύ τους στη σύνθεση. Τα χρώματα αυτά όταν ερχόντουσαν σε επαφή με νεφτι, δημιουργούσαν εντυπωσιακές εκρήξεις χρωμάτων που χρησιμοποίησα πολύ στο συγκεκριμένο βίντεο.

Εικόνα 29: Αποτύπωμα της διαδικασίας κατά τη δημιουργία του Βίντεο.

Δ.

Συμπεράσματα

Μελλοντική εξέλιξη του project

Το όλο εγχείρημα έχει ακόμα πολλές ατέλειες και πολλά πράγματα που θα πρέπει να διορθωθούν στο μέλλον. Πολλά πράγματα δεν ήταν όπως θα ήθελα. Ο τεχνολογικός εξοπλισμός με βοήθησε ως ένα σημείο, αλλά θα χρειαζόμουν μια ακόμη πιο σταθερή κατασκευή και μια πιο καλή κάμερα ώστε να αποφεύγεται το τρέμουλο στις σκηνές και επίσης να μπορώ να εναλλάσσω μέσω προγράμματος τα πλάνα της κάμερας για να μην χρειάζεται να μεταφέρω το κάδρο μου σε διάφορες κατευθύνσεις κάθε φορά.

Ο στόχος για το μέλλον, είναι να μοντάρω τα βίντεο που ήδη έχω δημιουργήσει σε μια πιο απλή φόρμα, χωρίς αφήγηση και μόνο με τη χρήση μουσικής σε live performances.

Μουσική

Όσον αφορά στην επιλογή του κομματιού, επέλεξα ένα κομμάτι διαλογισμού, το heart chakra meditation.

Στην συγκεκριμένη περίπτωση θα επέλεγα ένα κομμάτι με οποιοδήποτε ρυθμό και τέμπο, αρκεί να πληρεί τις παρακάτω προϋποθέσεις:

1. Να είναι αρκετά ήρεμο και μυσταγωγικό για να μπορεί ο θεατής να επικεντρωθεί στην εικόνα που ήταν και ο τομέας που ήθελα να διερευνήσω.
2. Να είναι αρκετά μεγάλο χρονικά και να λειτουργεί ως χαλί για την εικόνα, παρέχοντας στοιχεία επαναληψιμότητας.

Το βίντεο είναι μεγάλο σε χρόνο (16.16). Δοκίμασα να μειώσω τον χρόνο του και πειραματιστηκα αρκετές φορές, ώσπου να διαπιστώσω πως ο χρόνος στην συγκεκριμένη περίπτωση, είναι ουσιαστικός για τον θεατή.

Η αργή κίνηση των χρωμάτων και η σταδιακή εναλλαγή της σύνθεσης είναι ζωτικής σημασίας για την μέθεξη που επιτελείται ακριβώς για αυτόν τον λόγο: σε πιο μικρή χρονική κλίμακα, η μαγεία έχει χαθεί.

Άλλωστε πρόκειται για ένα εικαστικό, οπτικό meditation και όχι ακουστικό. Όλα προκύπτουν από ένα κάδρο, μια εικόνα. Κάτι πολύ διαφορετικό σε σχέση με το meditation που χρησιμοποιεί μουσική. Το ζήτημα μου ήταν να διερευνήσω την εικόνα και να προσπαθήσω να εμποτίσω στον θεατή την αίσθηση του διαλογισμού μέσα από την εικόνα και όχι μέσω της μουσικής όπως συμβαίνει με τα μουσικά κομμάτια διαλογισμού.

Ωστόσο πιστεύω πως στο μέλλον θα πρέπει να δώσω περισσότερο βάρος στον άξονα της μουσικής και τα επόμενα project να συνοδεύονται από μουσική που έχει γραφτεί για το εκάστοτε project.

Θετικές εντυπώσεις

*Τελικά είναι πολύ καλύτερα να πετάξεις την παλέτα σου στο μουσαμά
να σπάσεις το γύψο με σφυρί
να καθίσεις με κρότο στα πλήκτρα του πιάνου
παρά να σκαλίζεις άψυχα το πεδίο μιας παραδοσιακής νεκρής μορφής.
Στην πρώτη περίπτωση υπάρχει ακόμα μια δυνατότητα,
αληθινά μηδαμινή,
να αποκτήσεις μια ζωντανή νότα⁶⁹.*

Απόλαυσα πολύ την όλη δημιουργική διαδικασία και αφέθηκα να παρασυρθώ από την παρατήρηση της κρυφής ζωής των χρωμάτων. Ποτέ άλλοτε δεν είχε τύχει να παρατηρήσω από τόσο κοντά, σχεδόν από το μάτι του μικροσκοπίου, την αλληλεπίδραση και τις μίξεις των χρωμάτων που άλλοτε χρησιμοποιούσα και ήλεγχα για τις ζωγραφικές συνθέσεις μου.

Η έλλειψη αυτή ελέγχου ξεκλείδωσε μέσα μου έναν νέο κόσμο: τα χρώματα φέρονταν σαν να έχουν ζωή σαν να είναι ζωντανά και να κινούνται σε ένα παράλληλο με τον δικό μου κόσμο. Θα

⁶⁹ Καντίνσκι Βασίλι, Για το πνευματικό στην Τέχνη, μτφ. Μηνάς Παράσχης, Νεφέλη, Αθήνα 1981.[=Über das Geistige in der Kunst, 1912], σελ 28.

τολμούσα να πω πως συμπεριφέρονταν σαν να έχουν συνείδηση της ύπαρξης μου, δημιουργούσαν τις καταστάσεις που περιγράφω στο σενάριο, σχεδόν ασυναίσθητα χωρίς να κατευθύνω, συνειδητά τουλάχιστον, έγω την διαδικασία προς αυτήν την κατεύθυνση. Ήταν πολύ εντυπωσιακό και ανακουφιστικό να παρατηρώ τη συμπεριφορά τους χωρίς να έχω την ανάγκη να ελέξω τις κινήσεις τους ή να σχεδιάσω τα μοτίβα που ήθελα εγώ, λόγω του σεναρίου μου, να αναπαράγω.

«Το αυθεντικό έργο τεχνης βγαίνει από τον καλλιτέχνη με έναν μυστηριώδη αινιγματικό μυστικιστικό τρόπο. Αποδεσμευμένο από αυτόν αποκτά μια δική του ζωή, γίνεται μια προσωπικότητα, ένα αυτόνομο, με πνευματική ανάσα υποκείμενο, που έχει και αυτό μια υλικά πραγματική ζωή, που είναι ένα ον. Είναι κάτοχός όπως κάθε ον παραπέρα δημιουργικών ενεργών δυνάμεων. Ζει επενεργεί και συνεργεί στη δημιουργία της αναφερθείσης πνευματικής ατμόσφαιρας⁷⁰».

Μπορώ να πω πως πολλές φορές τα μοτίβα που δημιουργήθηκαν ήταν πολύ πιο αφαιρετικά και ικανοποιητικά από αυτά που θα κατάφερνα να δημιουργήσω εγώ αν σχεδιάζα συνειδητά τα μοτίβα που φανταζόμουν για το σενάριο μου.

Ητυχειότητα και η παρατήρηση έπαιξαν έναν κρίσιμο ρόλο στην δημιουργία του συγκεκριμένου project.

Άλλωστε, αυτό ήταν και το πείραμα εξ'αρχής. Δηλαδή, πως αντιδράει ο θεατής όταν έρχεται αντιμέτωπος με ένα τόσο αναλυτικό και περιγραφικό σενάριο το οποίο όμως συνοδεύεται από αφαιρετικές, υποσυνείδητες εικόνες. Βλέπει στις εικόνες το κείμενο που ακούει; Δημιουργεί ο εγκέφαλος του μέσα από τις αφαιρετικές εικόνες, μοτίβα και σχήματα που θα υποστηρίξουν ή και θα αναπαράγουν το κείμενο που ακούει;

Η απάντηση στις περισσότερες των περιπτώσεων ήταν πως ναι.

Και η απόδειξη είναι πως ο καθένας από όσους ρώτησα είδε διαφορετικά πράγματα στα σημεία του βίντεο που δεν υπάρχει αφήγηση και πράγματα ή καταστάσεις παρόμοιες με όσο αποτυπώνει η αφήγηση, στα σημεία που συνοδεύονται από αφήγηση.

⁷⁰ Καντίνσκι Βασίλι, Για το πνευματικό στην Τέχνη, μτφ. Μηνάς Παράσχης, Νεφέλη, Αθήνα 1981.[=*Über das Geistige in der Kunst*, 1912], σελ 144.

Επίλογος

Τέλος, παρά τις ατέλειες ή τα τυχόν ελαττώματα του Project, πολλές φορές κατά τη διάρκεια της υλοποίησης, ένιωσα πως ήμουν παρούσα σε κάτι μαγικό. Μπορεί το αποτέλεσμα να μην είναι μια ευκρινώς υπάρχουσα και αισθητικά άρτια κατασκευή που χτυπάει στο μάτι, ωστόσο νομίζω πως ο στόχος μου επιτεύχθηκε, δηλαδή, «να φέρω στην επιφάνεια μια άλλη κρυμμένη κατασκευή, αυτήν που αναδύεται ανεπαίσθητα από την σύνθεση και προορίζεται επομένως περισσότερο για την ψυχή παρά για το μάτι⁷¹».

Μαγεία.

Μπορεί αυτή η κρυμμένη κατασκευή να αποτελείται από «φαινομενικά τυχαία τοποθετημένες πάνω στον καμβά φόρμες, οι οποίες φαινομενικά δεν έχουν καμία σχέση μεταξύ τους, η εξωτερική απουσία αυτής της σχέσης όμως, είναι εδώ η εσωτερική της παρουσία. Το εξωτερικά χαλαρό είναι εδώ το εσωτερικά συγχωνευμένο⁷²».

⁷¹ Καντίνσκι Βασίλι, Για το πνευματικό στην Τέχνη, μτφ. Μηνάς Παράσχης, Νεφέλη, Αθήνα 1981.[=*Über das Geistige in der Kunst*, 1912], σελ. 141.

⁷² Καντίνσκι Βασίλι, Για το πνευματικό στην Τέχνη, μτφ. Μηνάς Παράσχης, Νεφέλη, Αθήνα 1981.[=*Über das Geistige in der Kunst*, 1912], σελ. 141.

Σημειώσεις

ⁱ Μετενσάρκωση (μετενσωμάτωση) ή Μετεμψύχωση καλείται η πίστη ότι η ψυχή τού ανθρώπου μετά το σωματικό θάνατό του, αφού παραμένει για κάποιο χρονικό διάστημα στον ουράνιο χώρο (αστρικό πεδίο), επανέρχεται στον υλικό κόσμο εισερχόμενη σε διάφορα σώματα ανθρώπων, ακόμη φυτών και ζώων, και διανύει και άλλη ζωή προκειμένου να καθαρθεί ηθικά ή και να τιμωρηθεί για τις αμαρτίες που έπραξε στην προηγούμενη ζωή της.

Πολλές φορές πρόκειται περί συνεχούς ανακυκλώσεως υπάρξεων, περί διαδοχικών μετενσωματώσεων, έως ότου επέλθει μία πλήρης κάθαρση της ψυχής. Η ανακύκλωση αυτή μπορεί να κρατήσει και ολόκληρες χιλιετίες.

ⁱⁱ Οι Δυτικοί δεν είναι εξοικειωμένοι με τη λέξη «Κάρμα». Είναι η ονομασία που υιοθετήθηκε από τους Θεόσοφους του 19ου αι. για έναν από τους πιο σημαντικούς νόμους της φύσης. Ο όρος προέρχεται από το -καρ- που σημαίνει το πράττειν και την κατάληξη -μα- που σημαίνει το αποτέλεσμα. Πρόκειται δηλαδή για τον Νόμο της δράσης και αντίδρασης έναν από τους 7 νόμους του σύμπαντος που συναντάμε στα ερμητικά κείμενα ή αλλιώς τον νόμο της ανταπόδοσης.

Οι 7 νόμοι του σύμπαντος, σύμφωνα με τα ερμητικά κείμενα, είναι οι εξής:

- **Το Παν είναι ο Λόγος. Το σύμπαν είναι Νοητικό.**
- **Όπως είναι πάνω, είναι και κάτω. Όπως είναι κάτω, είναι και πάνω.**
- **Τίποτε δεν είναι ακίνητο, όλα δονούνται.**
- **Όλα είναι δυαδικά, όλα έχουν δύο πόλους. Όλα είναι ένα ζεύγος αντιθέτων, τα άκρα αγγίζονται.**
- **Όλα ρέουν και πάλι ρέουν. Όλα έχουν περιόδους ακμής και παρακμής, ανόδου και καθόδου. Όλα κινούνται σαν εκκρεμές. Το μέτρο της κίνησης προς τα δεξιά είναι όμοιο με αυτό της κίνησης προς τα αριστερά. Ο ρυθμός είναι η εξίσωση τους.**
- **Κάθε αιτία έχει το αποτέλεσμα της. Κάθε αποτέλεσμα έχει μια αιτία, όλα γίνονται σύμφωνα με τον Νόμο.**
- **Η γέννηση υπάρχει παντού. Όλα έχουν μια αρσενική και μια θηλυκή αρχή. Η γέννηση εκδηλώνεται σε κάθε επίπεδο.**

ⁱⁱⁱ Με τον όρο συλλογικό ασυνείδητο, ο Γιούνγκ ορίζει τις διάφορες ανθρώπινες εμπειρίες που έχουν κατά κάποιον τρόπο κωδικοποιηθεί γενετικά και μεταδίδονται στις διαδοχικές γενεές. Γεννημένες στην προλογική σκέψη, οι αρχέγονες αυτές εικόνες-πρότυπα-καταστάσεις, αποτελούν τα αρχέτυπα.

^{iv} Σύμφωνα με τον Παραμχάσα Γιογκανάντα, οι αρχαίες Βέντα αναφέρουν ότι ο φυσικός κόσμος λειτουργεί κάτω από τον θεμελιώδη νόμο της μάγια, την αρχή της σχετικότητας και της δυαδικότητας. Επειδή ο Θεός στην απόλυτή του μορφή είναι η Ολική Ενότητα, ο μόνος τρόπος που μπορεί να εμφανιστούν ως ξεχωριστές οι ποικίλες εκδηλώσεις της δημιουργίας είναι κάτω από το πέπλο της μάγια ή ψευδαίσθησης.

Στις μεταγενέστερες Βέντα άλλαξε η ερμηνεία της σε πλάνη, απάτη, μαγανεία, γητεία ή μαγεία. Υπάρχει και μια πιο ορθή απόδοση ως «εμφάνιση» κι όχι «ψευδαίσθηση», ενώ άλλοι ερμηνεύουν τη ρίζα της λέξης «man-» ως «σκέπτεσθαι», και δίνουν έμφαση στη σημασία της φαντασίας για τη δημιουργία του Κόσμου, δηλαδή στις θαυμαστές εκείνες μυστηριακές δυνάμεις που μετασχηματίζουν μια ιδέα σε φυσική πραγματικότητα. Άλλη πιθανή ρίζα θεωρείται η «mag-» που σημαίνει «απόκρυψη», «σύγχυση», «μέθη», «εξαπάτηση», όπως και «māy-» που σημαίνει «εξαφάνιση» αλλά και «mā», που σημαίνει «μητέρα» και κατ' αυτή τη δημιουργική δράση, μια έννοια η οποία υπονοεί την τέχνη, δύναμη, μαγεία του δημιουργού. Υπάρχει και η άποψη ότι προέρχεται από τη ρίζα «ma», που σημαίνει μετρώ, κι ότι σε ένα βαθμό υποδηλώνει την ανθρώπινη γνώση, η οποία προέρχεται από τη δυνατότητα της μέτρησης. Ένας ακόμη ορισμός είναι αυτός που δίνει η Αλίκη Μπέιλι (Alice Bailey): «Η λέξη Μάγια (maya) πρέπει να κατανοηθεί σωστά προκειμένου να συλλάβετε το πνεύμα της αρχαίας φιλοσοφίας. Η προέλευση που δίνεται για τη λέξη είναι “Ma + Ya”, δηλαδή “όχι εκείνο”. Συνεπώς μάγια είναι η δύναμη που κάνει ένα πράγμα να φαίνεται σαν κάτι που δεν είναι, ή μια δύναμη πλάνης που προκύπτει απ' τον περιορισμό της αρχαίας σύλληψης για την αληθινή ενότητα που εμφανίζεται περιοδικά σαν πολλαπλότητα με τη δύναμη της Μάγια που συνυπάρχει μ' αυτή την ενότητα»

Βιβλιογραφία

1. Ακινάτης Θωμάς, Περί του όντος και της ουσίας, μτφ. Γιάννης Τζαβάρας, Δωδώνη, Αθήνα, 1998.
2. Γιούνγκ Κάρλ, Μ.Λ. φον Φράντς, Γιόζεφ Χέντερσον, Γιολάντ Γιακόμπι, Ανιέλα Ζαφφέ, Ο άνθρωπος και τα σύμβολά του, επ. Τζών Φρήμαν, μτφ. Αντιγόνη Χατζηθεοδώρου, Αρσενίδη, Αθήνα. [=L' homme et ses symbols, Robert Laffont, Παρίσι 1964].
3. Γιούνγκ Κάρλ, Σύμβολα της Μεταμόρφωσης, επ. Κλαίρη Κατσαούνη, μτφ. Φωτεινός Κατσαούνης, Αρσενίδη, Αθήνα 1991. [=Symbole der Wandlung, Walter Verlag AG Olfen, 1973].
4. Γκουρού Παντμασαμπάβα, Η Οιβετανική Βίβλος της Μεγάλης Απελευθέρωσης, 2^η έκδοση, Πνευματικός Ήλιος, Αθήνα 2017.
5. Καντίνσκι Βασίλι, Για το πνευματικό στην Τέχνη, μτφ. Μηνάς Παράσχης, Νεφέλη, Αθήνα 1981.[=Uber das Geistige in der Kunst, 1912].
6. Καντίνσκι Βασίλι, Σημείο-γραμμή-επίπεδο. Συμβολή στην ανάλυση των ζωγραφικών στοιχείων, μτφ. Έφη Μαλάκη- Σταθάκη, Δωδώνη, Αθήνα 1996. [=Point- Ligne- Plan].
7. Κάμπελ Ζόζεφ, Ο ήρωας με τα χίλια πρόσωπα , επ. Χριστίνα Μιχαλίτση, μτφ. Θεόδωρος Σιαφαρίκας, Ιάμβλιχος, Αθήνα. [=The hero with a thousand faces, Bolligen Foundation Inc., New York 1949].
8. Μάισνερ Μπρούνο, Ένα αρχαιοβαβυλωνιακό απόσπασμα του Έπους του Γκιλγκαμές, Μηνύματα της Προασιατικής Κοινωνίας, VII, 1; Berlin, 1902.
9. Φιλίνης Μιχάλης, Τα φιλοσοφικά κείμενα της Γιόγκα, επ. Ειρήνη Σδράκα, μτφ. Μιχάλης Φιλίνης, Ghyta, 2011.
10. Χατζόπουλος Οδυσσέας, Ερμής Τρισμέγιστος, Άπαντα, Τόμος Πρώτος, επ. Χατζοπούλου Αθηνά, μτφ. Φιλολογική Ομάδα Κάκτου, Κάκτος, Αθήνα 2001.
11. Arnheim Rudolf, Οπτική Σκέψη, επιμ.– μτφ. Ιάκωβος Ποταμιάνος, Γιώτα Βρυώνη, University Studio Press, Θεσσαλονίκη 2007.
12. Arnheim Rudolf, Τέχνη και Οπτική Αντίληψη. Η ψυχολογία της δημιουργικής όρασης, 3η έκδ. , μτφ. Ιάκωβος Ποταμιάνος, Θεμέλιο, Αθήνα 2005. [=Art and Visual Perception. A psychology of the creative eye, University of Californian press, Berkeley 1974].

-
13. Beardsley C. Monroe, Ιστορία των αισθητικών θεωριών. Από την κλασική αρχαιότητα μέχρι σήμερα, επιμ. Παύλος Χριστοδουλίδης, μτφ. Δημοσθένης Κούρτοβικ, Παύλος Χριστοδουλίδης, Νεφέλη, Αθήνα 1989. [=Aesthetics from Classical Greece to the Present- A short History].
 14. Jung Carl, The archetypes and the Collective Unconscious, 2η εκδ. ,επιμ. Bollingen Series, μτφ. RFC Hull, Princeton University Press, New York 1968.
 15. Ward Αύρα, Το έπος του Γκιλγκαμές , επ. Αύρα Ward, μτφ. Ν.Κ. Μουτσόπουλος, Ιστός, Αθήνα 2001.

Ιστολόγιο

<https://dlectricity.com/project/alive-painting/>

<https://www.kosmos-zine.gr/index.php/thematikes-enotites/anatoliki-esoteriki-paradosi/405-i-magia-stin-anatoliki-filosofia>

<https://www.youtube.com/watch?v=lKo5KhkLxT4>

https://www.youtube.com/watch?v=VjnTS7JphVE&index=2&list=PLvBtDaVpfGXkPA_8CwgRjdUZBwU5KEss5

<https://thomas-blanchard.com/>

<https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%A4%CE%BF%CF%80%CE%BF%CE%B3%CF%81%CE%B1%CF%86%CE%AF%CE%B1>

<https://www.youtube.com/watch?v=DFdnu6rHt0w>

<https://www.youtube.com/watch?v=bgUjKxQqU7Q>

<https://www.youtube.com/watch?v=ybjBj6MOW6I>

<https://www.youtube.com/watch?v=07BgHns6ln4>

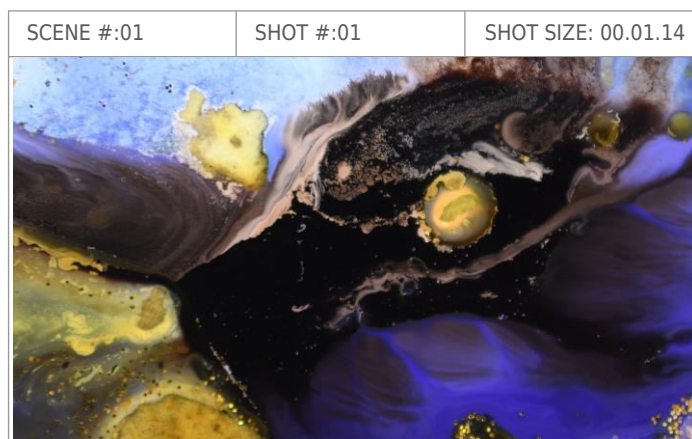
<https://www.youtube.com/watch?v=07BgHns6ln4>

https://www.youtube.com/watch?v=fVNDbJyFp_8&t=5s

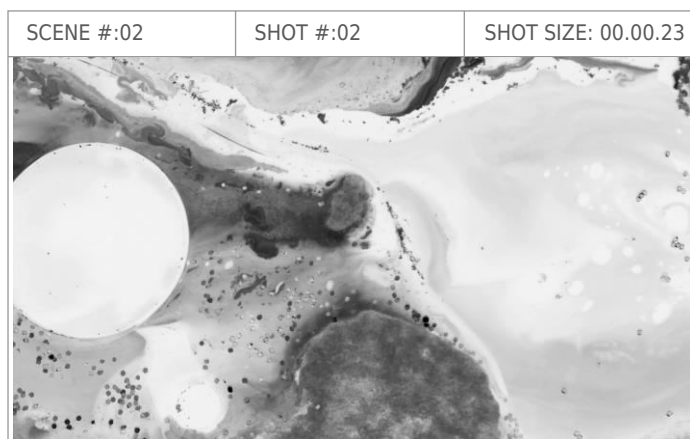
<https://www.youtube.com/watch?v=VjnTS7JphVE&list=PLa63cnWuRspJwVED2JOlm8oVt2nTlCYHy>

<https://www.youtube.com/watch?v=lKo5KhkLxT4&list=PLa63cnWuRspJwVED2JOlm8oVt2nTlCYHy&index=3>

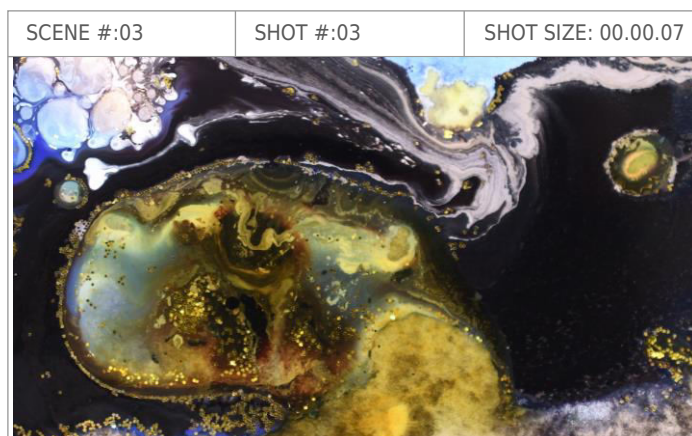
<https://www.youtube.com/watch?v=ruToUuMj6Xo&list=PLa63cnWuRspJwVED2JOlm8oVt2nTlCYHy&index=5>

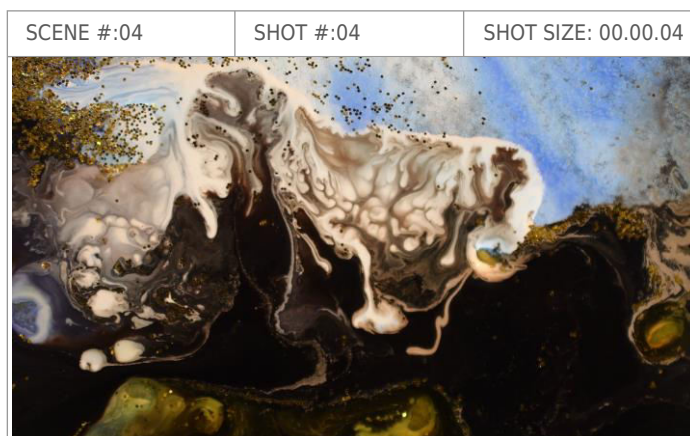
Το ανθρώπινο ον γεννιέται

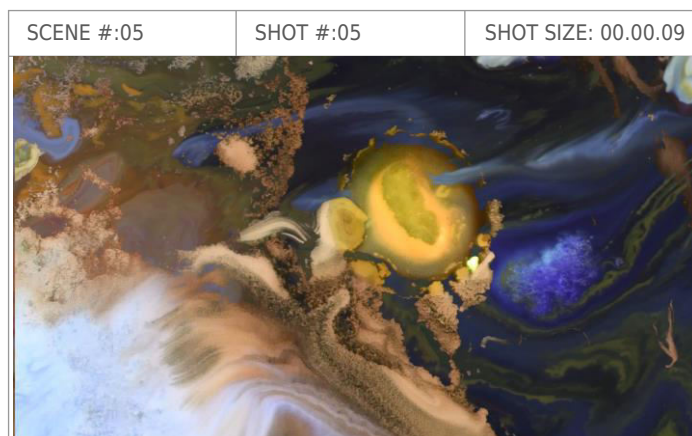
Τα ποτάμια του δίνουν την ορμή τους.

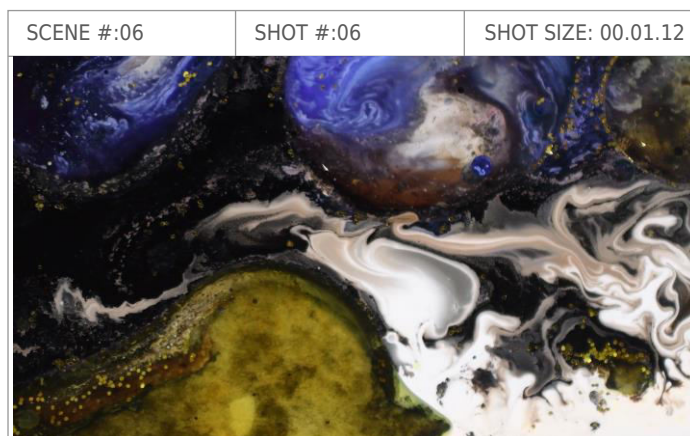
Τα ζώα το ένστικτό τους.

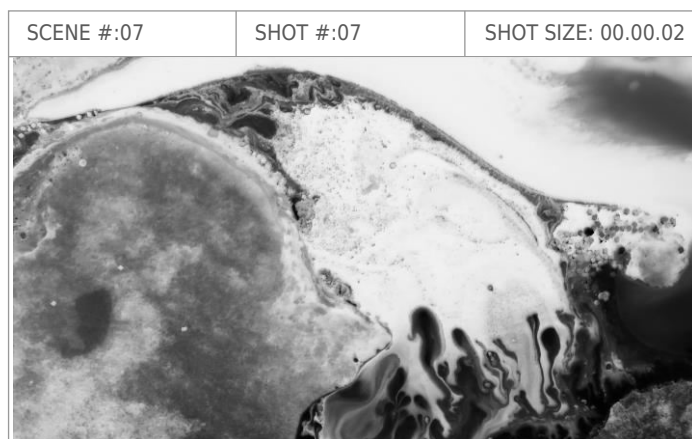
Ο αιθέρας την σύνδεση με το όλο.

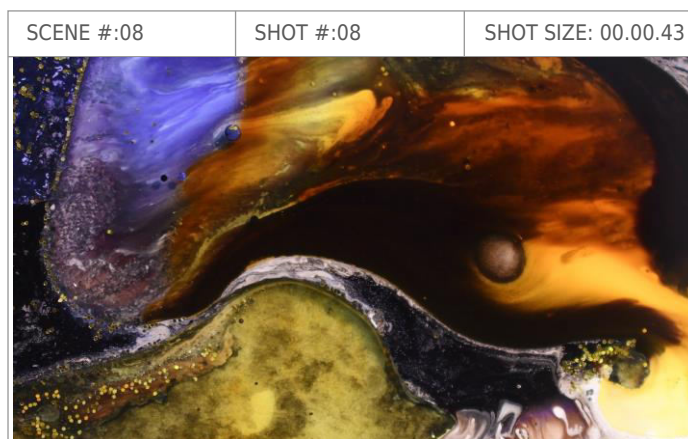
Το ον διαμορφώνεται και παίρνει σχήμα.

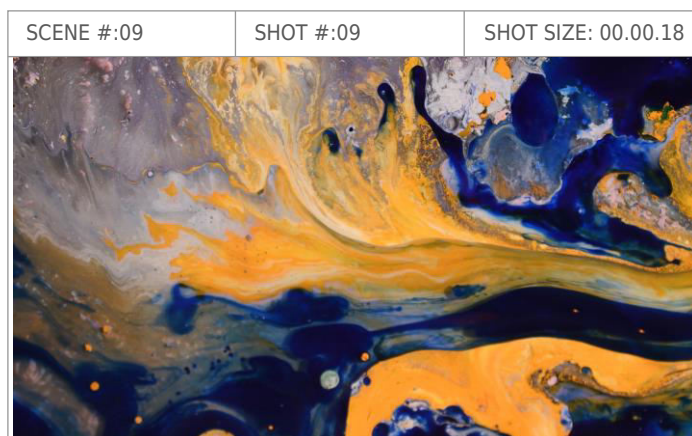
Συνομιλεί με το Μάτι.

Οι άνθρωποι του δίνουνε τον Λόγο.

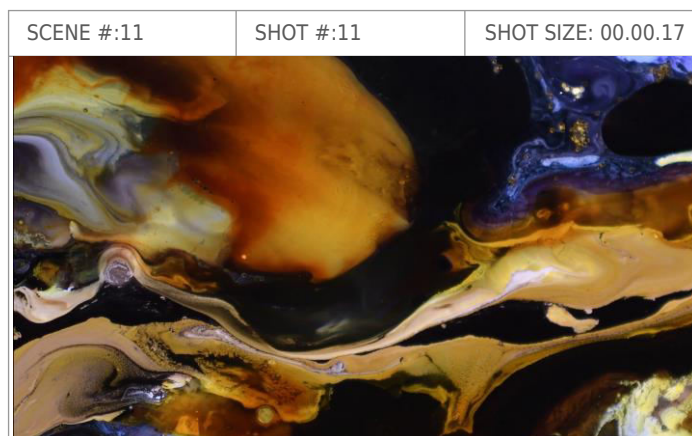
Τι περιμένεις; Του είπε το Μάτι. Ξεκίνα.

Γίνεται ποτάμι, χείμαρρος.

Ταξιδεύει μέσα στη Μάνα, στον Πατέρα του.

Γίνεται η ένωση του Άντρα και της Γυναίκας.

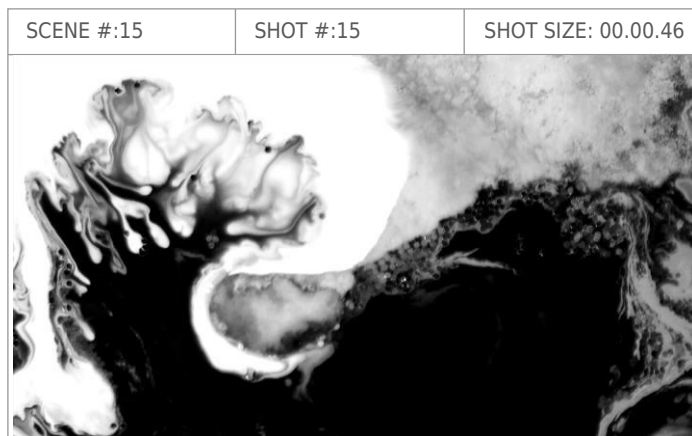
Νιώθει μόνο του και αποκομμένο.

Ποιος είμαι;

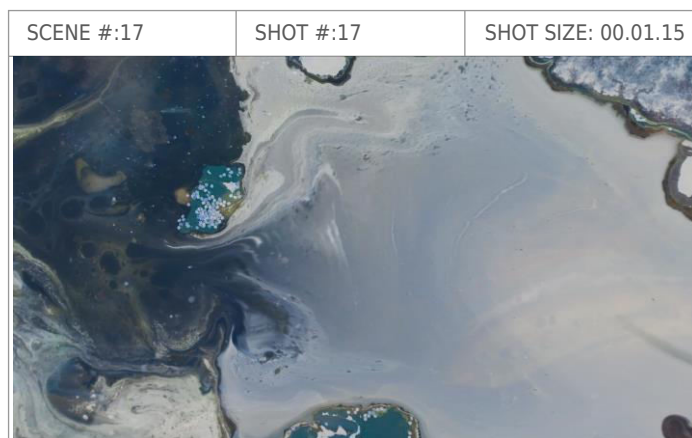
Του είπανε θα είσαι γυναίκα από εδώ και εμπρός.

Το κορίτσι συναντά το δέντρο.

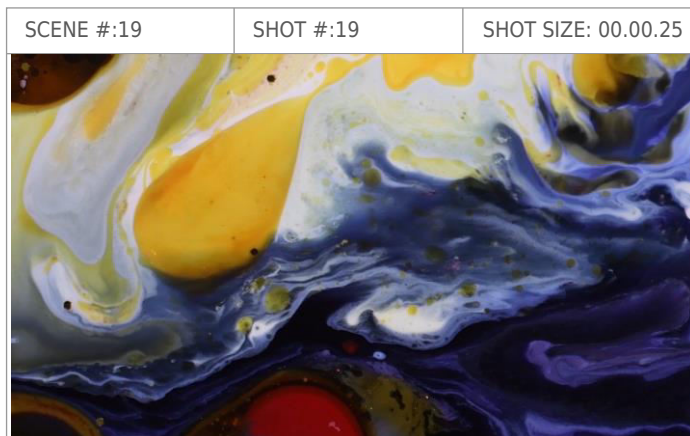
Το κορίτσι ταξιδεύει στο ποτάμι.

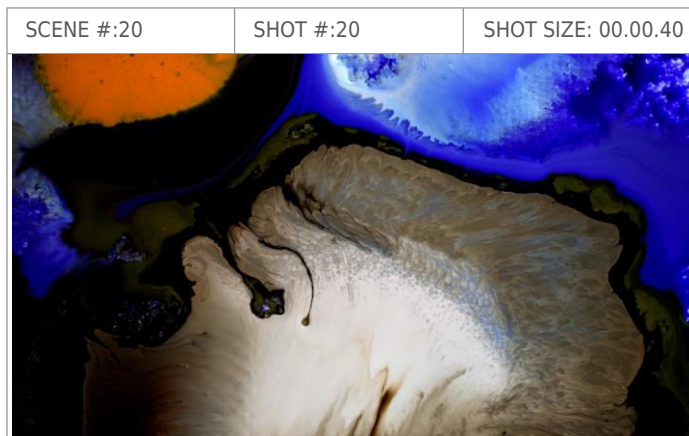
Το ποτάμι την οδηγεί στην θάλασσα.

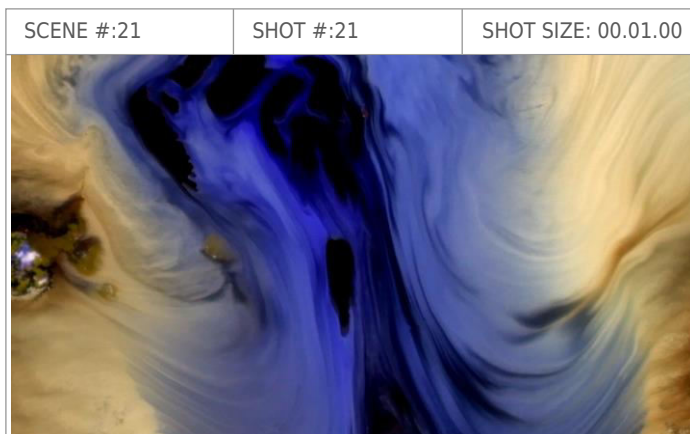
Εκεί συναντά τη φάλαινα.

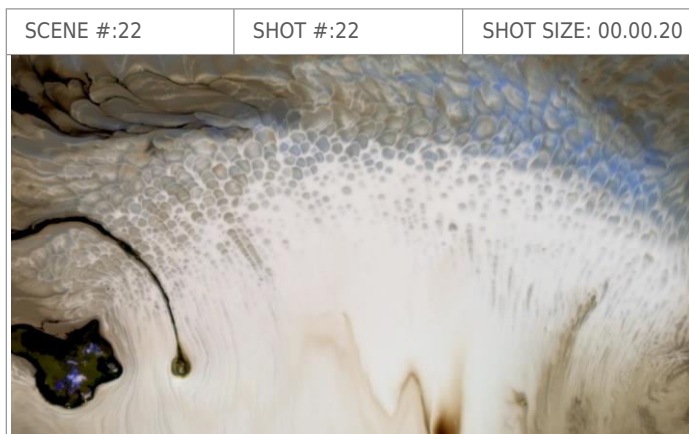
Η φάλαινα την οδηγεί στην γραμμή αυτή, που η φωτιά και
το νερό γίνονται ένα.

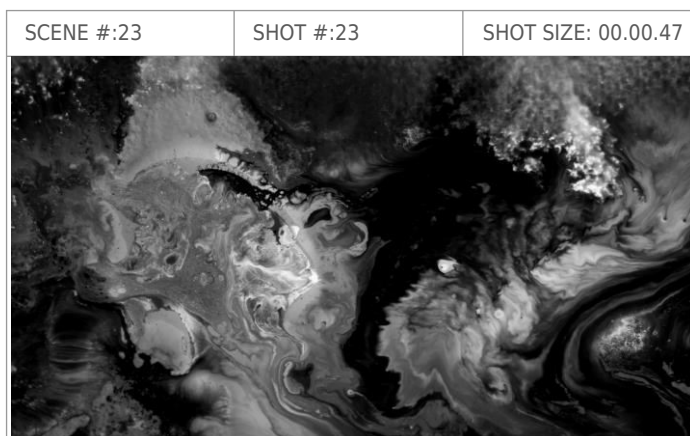
Φτάσαμε είπε η φάλαινα. Εδώ είναι το τέλος του κόσμου.

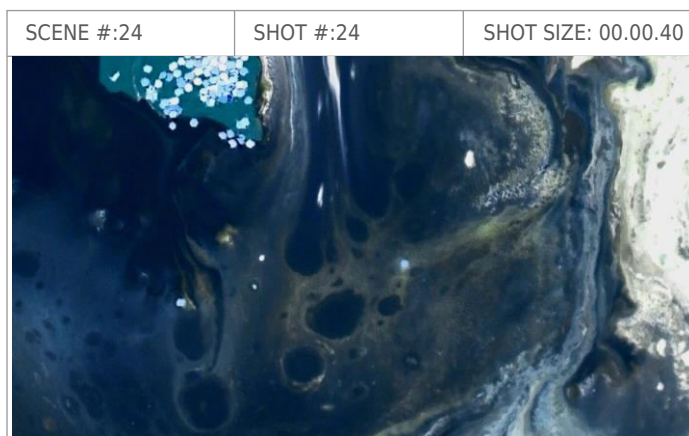
Το κορίτσι κοιτάει το Ήλιο κατάματα.

Ήλιος: Άνοιξ'τα μάτια σου και δεξ. Τώρα είσαι έτοιμη.

Κορίτσι: Τώρα το βλέπω, είμαι εσύ....

...και εσύ, είσαι όλα.